

دمونخ لفظی ترجمہ اومسائل

دارسالہ دتبلیغی حضراتو دیارہ اود مدرسواو
دسکول دماشومانو دیارہ مکمل کورس دے
اود مسلمانانو دپچود تربیت دیارہ بہترین کتاب دے

اہمے مسئلے

- د عقیدی بیان
- دکفر شرک بیان
- دغلطو رسمونو بیان
- امنت باللہ مع ترجمہ
- مونخ مع ترجمہ
- شیپر نمبرے
- (۲۰) احادیث مع ترجمہ
- مسنون دعاگانے
- دمونخ فرض واجب وغیرہ
- داستخارے دعا
- زنانه به دچانه پردہ کوی اودچانه نہ
- د صلاة تسبیح طریقہ
- دنکاح وغیرہ خطبے
- قنوت نازلہ مفصل

مولانا محمد ابراہیم

مفتی محمد امجد علی صاحب

تالیف

دارالعلوم دیوبند پشاور

مریادہ روڈ ٹیوب ویل کمرورہ پشاور
0306-5909372

دموع الغطر ترجمہ امسائل

دار سالہ دتبیغی حضراتو دیارہ اود مدرسو او
دسکول دماشومانو دیارہ مکمل کورس دے
اود مسلمانانو دیچود تربیت دیارہ بہترین کتاب دے

تالیف

مولانا محمد ابراہیم

مفتی رحمت اللہ علیہ افین صا

اویشتم ایڈیشن

دارالعلوم دیوبند پشاور

ہریانہ روڈ ٹیوب ویل کورونہ پشاور
0306-5909372

أول كلمة : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
دوم كلمة : أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
سوم كلمة : أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
چهارم كلمة : سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
پنجم كلمة : وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
ششم كلمة : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
هفتم كلمة : يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ أَبَدًا أَبَدًا
هشتم كلمة : ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِسَيِّدَةِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

نهم كلمة : اِسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ عَمَدًا أَوْ خَطَا
 سِرًّا أَوْ عَلَانِيَةً وَأَتُوبُ إِلَيْكَ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي أَعْلَمُ وَ
 مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي لَا أَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ وَسَتَّارُ الْعُيُوبِ
 وَغَفَّارُ الذُّنُوبِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
دهم كلمة : اَللّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَأَنَا
 أَعْلَمُ بِهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ بِهِ ثَبَّتْ عَنْهُ وَ
 تَبَيَّنَتْ مِنَ الْكُفْرِ وَالشِّرْكِ وَالْكَذِبِ وَالْغَيْبَةِ وَالْبِدْعَةِ وَ
 النَّمِيمَةِ وَالْفَوَاحِشِ وَالْبُهْتَانِ وَالْمَعَاصِي كُلِّهَا وَأَسْلَمْتُ
 وَأَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

آیات شفاء

وَيَشْفِي صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ۝
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ
 لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝
 يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ
 وَنُزْلٌ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
 وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝
 قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ

فہرست مضامین

۱.....	عقیدہ.....
۳.....	دکفر او شرک بیان.....
۵.....	دغلط رسوئی بیان.....
۷.....	امنت باللہ.....
۷.....	دمونخ ترجمہ.....
۱۰.....	قرائض وجبات وغیرہ.....
۲۰.....	مکروہ وختونہ او مقامات.....
۲۱.....	صلوٰۃ التسبیح.....
۲۲.....	قنوت نازلہ.....
۲۳.....	داستغاری دعا.....
۲۳.....	دجنائز مے مونخ او دعاء.....
۲۴.....	نفل یعنی تحیۃ المسجد. صلاۃ الاشراف وغیرہ.....
۲۶.....	دزنائہ اونارینہ پہ مونخ کبھی فرق.....
۲۷.....	شپر نمبر مے.....
۳۱.....	زنائہ بہ دچانہ پردہ کوی.....
۳۲.....	دجمع خطبہ.....
۳۳.....	دنکاح خطبہ.....
۳۳.....	پہ تندہی تور داغ.....
۳۵.....	دقرآن متعلق خہ خبر مے.....
۳۷.....	دقرآن دتفسیر یو خواہم اصطلاحات.....
۳۸.....	خلوینیت احادیث.....
۴۲.....	یو خو وظائف.....
۴۳.....	مسنون دعا کانی.....
۵۰.....	دمونخ متعلق دعاء کانی.....

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَىٰ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ.... أَمَّا بَعْدُ.

پدے رسالہ کیں دمونخ ترجمہ اوضروی مسائل او مختصر دعاگانے ذکر کول غوارو لیکن تولونہ مخکین دعقیدے بیان کوؤخکھ چہ بنیادی شے عقیدہ ده: انسان چہ هرخومره عبادت وکری لیکن کہ عقیدہ ئے خرابہ وی نویو عبادت ئے الله تعالى ته قبول نه دے.

فصل اول

اوله عقیدہ: الله تعالى پاک هم په ذات کیں یودے هم په صفاتوکیں یعنی هیخوک ورسره شریک نشته..

(۲) الله تعالى یودے چاته محتاج نه دے نه ترے خوک پیدادی نه دچانه پیدادے نه ئے بی بی شته نه ئے اولادشته نه ئے مقابل شته.

(۳) دهغه تول صفتونه همیشه دی او همیشه به وی.

(۴) دمخلوق دصفتونه پاک دے.

(۵) دیریغمبران الله تعالى مخلوق ته دصحيح لارے بنودلودپاره رالیرلی ووهغه تول حق دی.

(۶) انبیاء دلوئے او ورو گناھونونه پاک دی.

(۷) په پیغمبرانو کیں دبعض مرتبه دبعضونه اوچته ده.

(۸) زمونږه دآخری نبی درجه په تولو انبیاء اوچته ۱۰.

(۹) زمونږ دپیغمبر محمد ﷺ نه روستوبل نبی دنیا ته نه راخی هغه آخري نبی دے.

(۱۰) انسان چہ دیرعبادت کوی گناه نه کوی دنیا سره محبت نه ساقی او دپیغمبر پوره تابعداری کوی دغه انسان دالله تعالى دوست او ولی دے.

(۱۱) داولیاؤکرامت حق دے انکار ترینه جهالت دے.

(۱۲) ولی چہ هرخومره لوئے مرتبه واله وی خوبیاھم دنی درجه ته نشی رسیدلے.

(۱۳) کہ دالہ تعالیٰ ہر خومرہ دوست او ولی ولی نوی خوجہ عقل ہوش ئے پہ خائے وی نو دشریعت پابندی بے فرض دہ.

(۱۴) ولی تہ ہیخ عبادت لکہ مونخ وغیرہ ہیچرے معاف کیدے نشی.

(۱۵) ولی دپارہ ہیخ گناہ جائز کیدے نشی.

(۱۶) خوک چہ دشریعت خلاف ژوند تیرہ وی ہغہ دالہ تعالیٰ ولی نہ بلکه دالہ تعالیٰ دشمن دے.

(۱۷) ولی تہ بعضے دراز خبرے کلہ پہ خوب کنس یاپہ ویخہ مغلومیری دیتہ

کشف او الہام وائی کہ دشرعے موافق خبرہ وی نوقبولہ دہ ورنہ قبولہ نہ دہ.

(۱۸) نبی ﷺ پہ ویخہ دجسم مبارک سرہ معراج تہ تلے وو.

(۱۹) چاچہ نبی ﷺ لیدلے او ایمان ئے پرے راوہرے دے اوپہ ایمان سرہ وفات شوے دے ہغہ تہ صحابی وائی.

(۲۰) ولی چہ ہر خومرہ لوئی شی لیکر دیوادنی صحابی مرتبے تہ نشی رستیدلے.

(۲۱) ایمان ہلہ درست شی چہ دالہ تعالیٰ اودہغہ د، سول ﷺ تولے خبرے رشتونے اوگنری.

(۲۲) دنبی ﷺ تولے بیبانی او اولاد دتعظیم لائق دی.

(۲۳) تول صحابہ معیار حق دی.

(۲۴) دچانہ دغیبو تپوسونہ کول اویقین پرے کول کفر دے لکہ زمونہ دخنقونہ چہ خہ

ورک شی نو پیران اوکاہنانوتہ خی اودہغی نہ ئے تپوسونہ کوی پدے انسان کافر کیری.

(۲۵) دغیبو حال بغیر دالہ تعالیٰ نہ بل چاتہ نہ دے معلوم.

(۲۶) مہری تہ ددعاء کولو اوپہ صحیح طریقہ خیرات کولو ثواب رسیبری اودیر

فائدے ورتہ میلاویری.

(۲۷) جنت او جہنم حق دی.

(۲۸) دالله تعالى اختيار دے کہ پہ ورہ گناه سزاء ورکوی یا غتہ گناه پہ خپله مهربانی معاف کوی اود قبر عذاب دکافراو گناهکار دپاره حق دے.

(۲۹) شرك او کفر الله تعالى هيچ چرے نه معاف کوی، شرك دیتہ وائی چه الله تعالى سره بل څوک په ذات یا صفاتو کښ شریک کړی، چه څنگه اولاد الله تعالى ورکوی داسی ئے بابا هم ورکوی چه څنگه مرض الله تعالى ښه کوی دغسی ئے بابا هم ښه کوی چه څنگه غریبی مالداری الله تعالى راوی داسی ئے بابا راوی دیتہ شرك وائی. (۳۰) په قیامت کښ دالله تعالى لیدل حق دی.

(۳۱) په دنیا کښ څوک الله تعالى نشی لیدلے اونه چا لیدلے دے.

(دکفر او شرك بیان)

- (۱) کفر خوښول کفر دے.
- (۲) دکفر خبر ې ښه گنړل کفر دے.
- (۳) په بل چاد کفر خبر ې کول کفر دے.
- (۴) په څه وجه پخپل ایمان خپیماننه کیدل چه که مسلمان نه وے نو فلانی خبره به راته حاصله شوے وے.
- (۵) دا اولاد د مرگ په وخت گډے وډے خبر ې کول چه الله تعالى صرف زما ځوی ته تکره وؤ بل څوک نه وؤ چه زما ځوی ئے وړولو.
- (۶) دالله تعالى پشان ظلم څوک نه کوی ده خوزما ځوی مړ کړو.
- (۷) دالله تعالى او رسول ﷺ دڅه حکم نه انکار کول.
- (۸) دیونې یا فرشته سپکاو ې کول.
- (۹) عیب پر ې لکول.
- (۱۰) دیوپیر یا بزرگ متعلق داعقیده ساتل چه زما دهر څه نه خبر دے.
- (۱۱) دنجومی یا پندت یا چه په چاپیریان راغلی وی دهغه نه دغیبو دخبرو تپوسونه کول.

- (۱۲) پہ دونی باندے فالونہ کتل اوھغہ رشتیا کنرل۔
- (۱۳) دبزرگ پہ خبرہ فال نیول اویقین پرے کول۔
- (۱۴) بزرگ یانی یافرشتوتہ دلری نہ آواز کول چہ یارسول
اللہ ﷺ، یاعلیٰ، یاحسین، یابابا اوپدے یقین کول چہ دازما آواز اوری۔
- (۱۵) دالله تعالیٰ نہ سوا بل خوک مالک دنفعے اونقصان کنرل۔
- (۱۶) دمخلوق نہ خپل مرادونہ غوبستل بغیر دظاہری اسبابونہ۔
- (۱۷) رزق یا اولاد ترینہ غوبستل۔
- (۱۸) دچاپہ نوم روزہ نیول۔
- (۱۹) چاتہ سجدہ کول۔
- (۲۰) بل چاتہ سرخکتہ کول۔
- (۲۱) دچاپہ نوم خناور خاورے منل سوا دالله تعالیٰ نہ ،
- (۲۲) دچاپہ نوم ذبحہ کول۔
- (۲۳) دیونیک ولی بزرگ پہ قبر ذبحہ کول۔
- (۲۴) دچاپہ نوم نذر منل حلوه چرگ وغیرہ منل۔
- (۲۵) دچادقبرنہ طواف کول۔
- (۲۶) دقبرونو جنہے کانہری وغیرہ دشفاء دپارہ پہ خان رانسل۔
- (۲۷) مقبروتہ گہ، چیلے بوتلل اوھغہ تہ ئے حوالہ کول۔
- (۲۸) دبچی دپاتے کیدلو دپارہ تہوتکے کول۔
- (۲۹) دیوخائے دکعبے برابر تعظیم کول۔
- (۳۰) دچاپہ نوم دبچی غور، پوزہ سوری کول۔
- (۳۱) پہ غورنو کنسہی ورتہ بالی وغیرہ اچول چہ ژوندے پاتے شی۔
- (۳۲) غارے تہ مزی دشفاء دپارہ اچول۔

- (۳۳) د عالم کاروبار دستور و په تاثیر سره کنړل.
- (۳۴) شرکيه نومونه اينښودل مثلاً عبدالنبي، عبدالعلي، عبدالرسول، علي بخش، حسين بخش، داتا گنج بخش، وغيره.
- (۳۵) دبزرگ دنوم وظيفه کول لکه ياشيخ عبدالقادر شيتا لله.
- (۳۶) داسي ويل که دالله تعالي او رسول الله ﷺ خوښه شي نو داکاربه داسي وشي.
- (۳۷) دالله تعالي نه سوا دبل چا په نوم قسم کول لکه دنیکه په نوم قسم، په کعبه، په قبله، په گرم دکان، په گرم نغري، دپلار په سر.
- (۳۸) دجاندار شي تصوير يابزرگ تصوير دبرکت دپاره ساتل وغيره.

(دغلط رسمونو او بدعاتو بيان)

- (۱) په قبرونو گلونه اچول بدعت او گناه ده.
- (۲) په قبرونو ميله کول. (۳) ديوے په بلول. (۴) خادرونه په خورول.
- (۵) پاخه قبرونه جوړول. (۶) قبرونه خکلول.
- (۷) کانډې خاورے ته په ځان مزل. (۸) طواف اوسجدے ورته کول.
- (۹) قبرونو طرفته مونځ کول. (۱۰) ميوے، پيسے، حلوه، وغيره په اېڅودل.
- (۱۱) جنډے وغيره اودرول. (۱۲) جنډو ته ته سلام کول.
- (۱۳) دمحرم په مياشته کښ خاوند سره نه يوځائے کيدل.
- (۱۴) نکريزے نه لگول. (۱۵) زينت نه کول. (۱۶) نوي کپړه نه اغوستل.
- (۱۷) دمړي په اوله ورځ، ياپه دريمه، څلويښتمه خيرات کول اوضروري کنړل.
- (۱۸) دمړي کلوزه کول.
- (۱۹) په کوژدن، سنتونو کښ دهندوانو رسمونه کول.
- (۲۰) داصيلو زنانو وخرځول. (۲۱) دسلام دپاره خکته کيدل.
- (۲۲) دليور، دترورځوي، دتره ځوي، دماماځوي، په مخکښے بے احتياطه گرځيدل، يادبل نامحرم په مخکښے بے پردے گرځيدل.

- (۲۳) دگودرنه منگی راوړلو سره سندرے ویل.
- (۲۴) دمان وغیره گډول او ورته کتل او خوشحالیدل او انعام ورکول.
- (۲۵) په نسب فخرکول. (۲۶) بزرگ ته دځان نسبت دنجات دپاره کول.
- (۲۷) جائزه پیشه ذلیلہ کنړل. (۲۷) دحدنه زیات دچاتعریفونه کول.
- (۲۹) د واده هلك په پالنګ خیژول.
- (۳۰) هغه ته دشریعت خلاف جامے اچول. (۳۱) سهرے اچول.
- (۳۲) په واده کښې هلکانو ته نکریز لکول. (۳۳) ډزے کول.
- (۳۴) فضول ارائیشونه کول. (۳۵) دواده هلك دښځو مینځ ته دننه کول.
- (۳۶) دځوانو جینکو وغیره ورته مخامخ راتلل او توقے مسخرے ورسره کول.
- (۳۷) په غم کښې په چغو جرړل. (۳۸) مخ اوسینه وهل.
- (۳۹) ټکئ ویل او ژړل. (۴۰) دمړی داستعمال لوبښی ماتول.
- (۴۱) دمړی ټولے جامے وینځل.
- (۴۲) په مخصوص تاریخونو بیاغم تازه کول. (۴۳) عرسونه کول.
- (۴۴) په محرم کښې تورے جامے اغوستل اوځان وهل.
- (۴۵) په قبرونو اوبه اچول.
- (۴۶) دسفرنه چه راشی نوغیر محرم سړی ته غاړه ورکول.
- (۴۷) دصفرے میاشته سپره کنړل. (۴۸) په دیارلسمه صفره گونگری پخول.
- (۴۹) په آخری چارشنبه چوری کول.
- (۵۰) دمړی دتختے حلوه پخول.
- (۵۱) ماشومانو ته گونگری یا نور دشرنگ شرونګ خیزونه اچول او داسے نور ډیر رسمونه دے چه مسلمانانو ته ترینه ځان ساتل پکار دی.
- الله تعالی دے مونږ ته دعمل کولو توفیق راکړی.

فصل ثانی

ایمان مفصل

اَمَنْتُ بِاللّٰهِ وَمَلَأْتُكَتِه وَكُتِبِه
 مایہ اللہ تعالیٰ ایمان را ورے دے اوپہ ملائکوددھغہ اوپہ کتابونو دھغہ
 وَرُسُلِه وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ
 اوپہ رسولانو دھغہ اوپہ ورخ داخرت اوپدے خبرہ چہ مقرر کیدل دخیر اوشر
 مِنَ اللّٰهِ تَعَالٰی وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ
 داللہ تعالیٰ دطرفہ دی اوایمان مے را ورے پہ دوبارہ جوندی کیدو پس دمرگ نہ

ایمان مجمل

اَمَنْتُ بِاللّٰهِ كَمَا هُوَ بِأَسْمَائِه
 مایہ اللہ تعالیٰ ایمان را ورے دے لکہ خرنگہ چہ ددہ شان دے پہ نومو نوددہ
 وَصِفَاتِه قَبِلْتُ جَمِيعَ أَحْكَامِه
 اوپہ صفتونو ددہ قبول کری مے دی تول حکمونہ دھغہ
 إِقْرَارًا بِالْإِسْلَامِ وَتَصْدِيقًا بِالْقَلْبِ
 اقرار مے دے پہ ژبہ او باور مے دے پہ زہ

دمونخ ترجمہ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
 پاک ہے تہ دھر عیب او کمی نہ اے اللہ تعالیٰ ، اوصفتونہ دخدائتوب ستادپارہ دی
 وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ
 او برکت والہ دے نوم ستا او اوچتہ دہ لوی ستا
 وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
 اونشتہ دے کار ساز سوا ستانہ، پناہ نیسم پہ اللہ تعالیٰ پورے دشيطان رقیل شوی نہ
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

پہ امداد دنوم دالله تعالى چہ عام اوخاص مہربان دے شروع کوم
اَلْحَمْدُ لِلّٰہ

دخدائتوب مناسب تول صفتونہ خاص الله تعالى دپارہ دی.
رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمٰنِ

چہ پالونکے دتول مخلوق دے. چہ پہ ہر خہ اوپہ ہر چا مہربان دے پہ دنیا کنہی
الرَّحِيمِ مَا لِكَ يَوْمَ الدِّينِ

اوپہ مؤمنانو خاص مہربان دے پہ آخرت کنہی واکدار دے دورخ دقیامت
إِيَّاكَ تَعْبُدُ

خاص تاتہ عاجزی کوو، بل چاتہ ئی نہ کوو،
وَإِيَّاكَ تَسْتَعِينُ

اوخاص ستانہ امداد غوارو، بل چانہ ئی نہ غوارو،
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

وہنایہ مونرتہ لارسمہ، لارد، مہ کسانو چہ پیرزو کرے تاپہ ہغوی باندے
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

چہ نہ دے شوے غضب پدوی، اونہ دی کمراہ شوی
أَمِينَ

(یاالله دادعاء زمونتر قبولہ کرہ)
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

او وایہ اے پیغمبرہ چہ دا الله تعالى بیخی یودے.

اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ

الله تعالى چاتہ محتاج نہ دے نہ ددہ نہ خوک پیدا دی.

وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

اونہ داد چانہ پیدا دے. اونہ شتہ ددہ برابر ہیخ خوک.

اللَّهُ أَكْبَرُ

اللہ تعالیٰ دیر لوی دے۔

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ
سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ
رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ
سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى
الْتَّحِيَّاتُ لِلَّهِ
وَالصَّلَوَاتُ
وَالطِّبَاتُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا

پاک دے رب حُما چہ دلوی شان والہ دے۔
اوری اللہ پاک دھغہ چاچہ خوک نی صفت کوی۔
اے زمونر ربہ تالہ صفتونہ دی۔
پاک دے حُمارب چہ داوچت شان والہ دے
تول دژیے عبادتونہ خاص اللہ تعالیٰ لہ دی۔
اوبدنی عبادتونہ ہم اللہ لہ دی
اومالی عبادتونہ ہم اللہ تعالیٰ لہ دی
سلامتیادیوی پہ تاباندے اے نبی ﷺ

اورحمتونہ داللہ تعالیٰ اوبرکتونہ ددہ دیوی پہ تاباندے سلامتیادیوی پہ مونبر
وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ اویہ بندہ کانوداللہ تعالیٰ چہ نیکان دی
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
مُحَمَّدٌ ﷺ بندہ داللہ دے اورسول داللہ دے۔

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

اے اللہ رحمت راولیرہ پہ محمد ﷺ اویہ تابعدارو دمحمد ﷺ
كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

لکہ خرنک چہ درحمت رالیرلے وویہ ابراہیم علیہ السلام باندے
اویہ تابعدارو دابراہیم باندے یقیناً چہ ستا صفت شویدے اولوئی مرتبے والہ ئے

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا بَارَكْتَ

اے اللہ برکت راولیرہ پہ محمد ﷺ
اویہ تابعدارو دمحمد ﷺ
لکہ خرنک چہ درحمت رالیرلے وو

پہ ابراہیم علیہ السلام باندے

عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَبِيدٌ مَّجِيدٌ

اویہ تابعدارو دابراہیم باندے یقیناً چہ ستا صفت شویدے اولوئی شان والہ ئے
اللَّهُمَّ رَبَّنَا اے اللہ زمونر ربہ اَتَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً رَّاكَرے مونر تہ پہ دنیا کے ہرنبہ شے

وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً اویہ آخرت کے ہرنبہ شے

وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ اویج وساتہ مونر د عذاب د اور نہ

اللَّهُمَّ إِنَّا بَسْتَعِينُكَ اے اللہ مونر امداد غوارو ستانہ وَتَسْتَغْفِرُكَ اویبنہ غوارو ستانہ

وَتُؤْمِنُ بِكَ وَتَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ او ایمان مودے پہ تا او خان سپارو پہ تا

وَتُنشِئُ عَلَيْكَ الْخَيْرَ اوصفتونہ بیانو ستانہ

وَتَشْكُرُكَ وَلَا تَكْفُرُكَ وَتَخْلَعُ اوشکر اداء کوو ستا وناشکری نہ کوو ستا و جدا کوو او اوباسو مونر

وَتَشْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ او پریدو مونر خوک چہ ستا نافرمانی کوی

اللَّهُمَّ إِنَّا كَ تَعْبُدُ اے اللہ خاص ستا بندہ کی کوو

وَلَكَ نُصَلِّي وَنُسْجُدُ او خاص تالہ مونر کوو او سجدہ کوو

وَالْيَنِكَ نَسْعَى اوستا طرفتہ کوشش کوو وَتَخْفِدُ او خدمت کو ستا ددین

وَتَرْجُو رَحْمَتَكَ وَتَخْشَى عَذَابَكَ او امید لرو درحمت ستا و پریرو ستا د عذاب نہ

إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَفَّارِ مُلْحَقٌ یقیناً عذاب ستا کفاروتہ رسیدونکے دے

اگرچہ دامشہور دُعائے قنوت پہ ہم دے الفاظو پہ احادیثو کنبی نشتہ .

لِهَذَا اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَالَا دُعَاءِ دے وائی .

غسل کنبی دری (۲) فرض دی

(۱) خولے تہ اویہ اچول . (۲) پوزے تہ اویہ اچول .

(۳) تول بدن لم دول چہ یووینستہ وچ پاتے نشی .

اویہ نورالایضاح کنبی ذکرکری چہ پہ غسل کنبی یولس خیزونہ فرض دی تفصیل
ئے ہلتہ اوکوری .

دغسل سنت مشهور پنځه (۵) دی

- (۱) لاس مړوندونو پورے وینځل. (۲) استنجاء کول.
- (۳) دناپاکي لرے کولونیت کول. (۴) دغسل نه مخکنی اودس کول.
- تمام بدن باندے درے ځل اوبه اچول.

غیر مشهور دادی

- (۶) دبدن نه گندگی لرے کول. (۷) بسم الله ويل.
- (۸) په غسل کنی دسر نه شروع کول. (۹) مسلسل په درې غسل کول.
- (۱۰) دسروینځلونو بعدنئی اوکھ وینځل.
- (۱۱) اوکھ دغسلو ځائے کنی اوبه جمع کیری نوڅپے په اودس کنی نه وینځل بلکه دغسلونه بعدوینځل.

غسل کنی ددے خبرو احتیاط کول ضروری دی

- (۱) ناخن پالش سره غسل نه وځی.
- (۲) غسل به داسے ځائے کنی کوې چه بل افسان ته نه ښکاري.
- (۳) چه په بدن ئے جامه نوی نوچاسره به خبرے نه کوی.
- (۴) په اوچت ځائے کیناستل چه بدن ته ئے گنده دارے نه کیری.
- (۵) که په لاس کنی کوتمه یا په غوړ کنی والی وی یا پوزه کنی چارگل وی یا په لاس کنی ښکری وی هغه به اوخوزوی چه چرته هغه ځائے وچ پاتے نشی.
- (۶) دنوم او غوړونو سره به زیات خیال ساتی چه وچ پاتے نشی.

په اودس کنی څلور (۴) فرض دی

- (۱) مخ دتندی دوینستو نه دزنے لاندے پورے اودیو غوړ نه تربله پورے وینځل.
- (۲) دواړه لاسونه دڅنگلوسره وینځل.
- (۳) دڅلورمے حصے دسر مسح کول.
- (۴) دواړه څپے دگټوسره وینځل.

په اودس کښې دیارلس (۱۳) سنت دی

په نورالایضاح کښې (۱۸) سنت ذکر کړی او مشهور دیارلس دی.

(۱) نیت کول. (۲) بسم الله ویل.

(۳) او دواړه لاسونه مړوندنویوړې درې ځل وینځل.

(۴) مسواک وهل. (۵) خولې ته اوبه اچول.

(۶) دغسې پوزې ته اوبه اچول. (۷) دگیرې څلالول.

(۸) دلاسونو پښو گوټې څلالول. (۹) هراندام درې درې ځل وینځل.

(۱۰) دټول سرمسح کول. (۱۱) دغورونو مسح کول.

(۱۲) بې درې، مسلسل اودس کول. (۱۳) په ترتیب سره اودس کول.

په اودس کښې مستحب پنځه (۵) دی

نورالایضاح کښې ئې څوارلس ذکر کړی لیکن مونږه صرف مشهور بیانوو.

(۱) دښې طرف نه شروع کول.

(۲) دخت مسحه ده اودمړئ مسحه بدعت ده لکه بعض خلق ئې کوی.

(۳) په اودس کښې بغير ضرورت دچانه مدد نه غوښتل.

(۴) دقبلې طرف ته مخ کول. (۵) په پاک اوچوت ځای کیناستل.

اودس په اته (۸) څیزونو ماتېږي

(۱) د دواړو لارو نه څه وتل، یا تشې، ډکې متیازې کول.

(۲) دهوا وتل (۳) دبدن نه وینه یازوه وتل.

(۴) په ډکه خوله قې (اولتې) کول.

(۵) په تکیه سره یا په ملاسته خوب کول.

(۶) بې هوشی. (۷) لیوننتوب.

(۸) په مانځه کښې په قهقهه خاندل.

نورالایضاح کښې نواقض دولس ذکر دی.

په اودس کښې څلور (۴) مکروه دی

- (۱) په ناپاک ځائے اودس کول.
- (۲) په ښي لاس پوزه صفا کول.
- (۳) دُنيوی خبری کول.
- (۴) دستو خلاف اودس کول، غیرے مشهور نورهم شته لکه.
- (۵) اودس کښې اسراف کل
- (۶) په مخ باندے په زوره اوبه ویشتل.
- (۷) د ضرورت نه کمے اوبه استعمالول.
- (۸) درے ځل دسر مسحه کول.

تیمم کښې درے (۳) فرض دی

- (۱) نیت کول.
- (۲) دوه ضربونه یعنی دوه ځل لاس په زمکه وهل.
- (۳) یو ځل دمخ دپاره یو ځل دلاسونو دپاره دڅنگلوسره.
- اوبه ځنو کتابونو کښې دتیمم اته شرطونه ذکر دی.

دمونځ دیارلس (۱۳) فرض

اوه (۷) فرائض دمونځ نه بهر دی شپږ (۶) داخل دی.

اوه (۷) بهر دادی.

- (۱) بدن پاک.
- (۲) کپړے پاکي.
- (۳) ځائے پاک.
- (۴) عورت پتول.
- دسری عورت دنامه نه ترزنگه نونوپورے دے، اودزنانه ټول بدن عورت دے،
- صرف مانځه کښې مخ اودکټو پورے لاسونه اودکټو پورے خپے عورت نه دی.
- (۵) وخت پیژندل.
- (۶) قبلے ته ته مخ کول.
- (۷) په زړه کښ دمانځه نیت کول.
- (اوشپږ (۶) داخل دادی)

- (۱) تکبیر تحریمه.
- (۲) قیام یعنی ودزیدل.
- (۳) قرأت یعنی قرآن ویل.
- (۴) رُکوع کول.
- (۵) دوه سجده کول.
- (۶) په اخیره کښې دتشهد په مقدار
- کیناستل، اوبه نور الايضاح کښې دمونځ دصحت لپاره اودشت (۲۷) شرطونه ذکر کړی
- دی لیکن دے مختصر رساله کښې دتفصیل گنجائش نشته.

مونځ کښې څوارلس (۱۴) واجب دي

- (۱) په فرض مونځ کښې اولني دوه رکعتونه دقرأت لپاره خاص کول.

- (۲) دفرض مونځ ددریم او څلورم رکعت نه علاوه په ټولو مونځونو کېنې فاتحه ویل.
- (۳) دسورت فاتحې سره یو سورت یوځای کول.
- (۴) فاتحه دسورت نه مخکې ویل.
- (۵) په ترتیب سره مونځ کول. یعنې اول قرأت بیا رکوع بیا سجده.
- (۶) قومه واجب ده. (۷) جلسه واجب ده.
- (۸) تعدیل ارکان یعنې هر رکن په قلاړه ادا کول. (۹) اوله قعده واجب ده.
- (۱۰) په دواړو قعدو کېنې تشهد ویل واجب دي.
- (۱۱) امام دپاره جهري مونځ کېنې په زوره قرأت او په سري مونځونو کېنې پټ قرأت ویل واجب دي.
- (۱۲) په لفظ دسلام سره دمانځه نه وتل.
- (۱۳) په وترو کېنې دعائې قنوت اودهغې دپاره الله اکبر ویل واجب دي.
- (۱۴) داخترنو په مونځ کېنې زیاتې شپږ تکبیرونه ویل.
- اوپه نورالایضاح کېنې دمونځ اتلس واجبات ذکر دي: اومسائل نماز کېنې (۲۶) ذکر دي. (فانظر هناك)

په مونځ کېنې یو پنځوس (۵۱) سنت دي

- علامه شامی (۲۳) ذکر کړی اونورالایضاح واله (۵۱) اومسائل نماز کېنې (۴۲) ذکر شوی دي لیکن مونځ دلته مشهور ذکر کوو چه یوشت (۲۱) دي.
- (۱) دتکبیر تحریمه دپاره لاس غوړونوته اوچتول.
- (۲) دلاسونو دگوتو سرونه قبله ته ساتل.
- (۳) دتکبیر ویلو په وخت کېنې سر نه ډیر خکته کول نه ډیر پورته کول.
- (۴) دمام دپاره تکبیر تحریمه اودیو رکن نه بل ته دتلو په وخت کېنې په اوچت آواز سره الله اکبر ویل.
- (۵) بڼې لاس په کس لاس په نامه کیښودل، اوزنانه به لاس په سینه گدی.
- (۶) ثناء ویل. (۷) اعوذ بالله ویل. (۸) بسم الله ویل. (۹) آمین ویل.
- (۱۰) او داڅلور واړه پټ ویل.

- (۱۱) دقرض مونځونو په دریم اوڅلورم رکعت کښې سورت فاتحه ویل.
- (۱۲) دستو موافق قرأت کول.
- (۱۳) په رکوع اوسجده کښې کم نه کم درې ځل تسبیحات ویل.
- (۱۴) په رکوع کښې سر او ملا برابر ساتل اوزنگه نونه په کولاؤ کوټو سره نیول.
- (۱۵) په قومه کښې امام دپاره سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ اومقتدی دپاره رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ ویل، اوځانله مونځ کونکې لره دپاره ویل.
- (۱۶) سجده ته چه څې اول زنګه نونه لکول بیالاس بیاپوزه بیاتندې، او واپس ددې په عکس راپاڅیدل.
- (۱۷) په جلسه اوقعه کښې گڅه څپه څملول اوپه هغه کیناستل اوښی څپه ودرول چه دگوتو سروڼه ئې قبلې ته راشی.
- (۱۸) په تشهد کښې ده اشهد ان لا اله الا الله ویلوسره کرمه گوته اوچتول.
- (۱۹) اخیره قعه کښې دتشهد نه بعد درود شریف ویل.
- (۲۰) د درود شریف نه بعد دعاء ویل.
- (۲۱) اول ښی طرفته بیاچپ طرفته سلام گرځول.
- مونځ کښې پنځه (۵) مستحب دی**
- (۱) دتکبیر تحریمه په وخت کښې لاسونه دستونږونه راوستل.
- (۲) په رکوع اوسجده کښې د درې ځلونه زیات تسبیحات ویل.
- (۳) دقیام په حالت کښې دسجده ځانې ته اودرکوع په حالت کښې دقدمونو غټوگوتو ته اوپه سجده کښې پوزې ته اوپه قعه کښې غبرې ته کتل او دسلام په وخت کښې اوگوته کتل.
- (۴) ټوڅه دفعه کول.
- (۵) ارگمې یااسویلې (جمائی) دفعه کول اوکه دفعه نشی نو دقیام په حالت کښې ورته دښی لاس شا اوباقی حالاتوکښې دگڅ لاس شایول.
- اومسائل نمازکښې اته ذکر دی.

مونڊ به اٽلسو (۱۸) خيزونو ماتيري

- په نور الايضاح ڪنبي اته شپيته (۶۸) ذکر ڪري ليڪن مشهور ذکر ڪول غوارو.
- (۱) په مانڊه ڪنبي خبري ڪول كه قصداً وي كه په هيره لڙي وي او كه ديرے.
- (۲) سلام ڪول.
- (۳) دسلام جواب يادپرني جواب په يَزْحَمُكَ اللهُ سره ياچه څوك دمونڊ نه بهر وي دهغه په دعاء آمين ويل.
- (۴) دغم په خبر اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاٰجِعُونَ ويل اودخوشحالي په خبره الحمدلله ويل يادتعجب په خبره سبحان الله ويل.
- (۵) دبيماري ياتڪليف دوجي آه، اوياف ڪول.
- (۶) دخپل امام نه سوا بل چاته فتح وركول.
- (۷) په مونڊ ڪنبي قرآن ته ڪتل او قرأت ڪول.
- (۸) په قرآن لوستلو ڪنبي سخته غلطي ڪول.
- (۹) عمل ڪثير ڪول، يعني داسي ڪارڪول چه دواړه لاس پڪنبي استعمال شي يادمونڊ نه بهر سرے پرے گمان وکړي چه داسرے مونڊ نه کوي.
- (۱۰) خوراک ڪول كه قصداً وي كه په هيره.
- (۱۱) د دوه صفونو په مقدار تلل.
- (۱۲) دقبلي نه بغير دعذر نه سينه اړول.
- (۱۳) په ناپا كه ځائے سجده ڪول.
- (۱۴) ديوركن په مقدار عورت ښكاره كيدل.
- (۱۵) داسي دعاء ڪول لکه دانسان نه مثلاً ياالله مالره يولا كه روپي راكړه.
- (۱۶) دتڪليف دوجي نه داسي ژړل چه دخولي نه حرف ظاهر شي.
- (۱۷) دبالغ انسان په مانڊه ڪنبي په قهقهه خندل.
- (۱۸) دمام نه مخڪنبي كيدل.
- (۱۹) ماشوم له په مونڊ ڪنبي تے رودل.

په مانځه کښې نهه یش (۲۹) مکروهات دی

- (۱) سدل، یعنی په سرباندې کپړه رومال اچول چه دمار طرفونه ئې اویزان وی. یا په اوکو خادر اچول چه طرفونه ئې اویزان وی.
- (۲) دخاوره نه پچکیدلو دپاره جامه راغونډول.
- (۳) دبدن یا جامو سره لوبه کول.
- (۴) داسه جامو کښې مونځ کول چه سره پکښې عام مجلس ته نشی تللی.
- (۵) په خوله کښې روپۍ وغیره نیول.
- (۶) سرتور سرد سستی نه مونځ کول.
- (۷) تشویدکو متیازو چه انسان ته زور ورکړه وی پداسه حال کښې مونځ کول.
- (۸) دسروینسته په سردپاس راغونډول یعنی چه دکوف شکل ترینه جوړشی.
- (۹) دسجده دځای نه شکې لرې کول لیکن که سجده کول مشکله وه بیایه یوځل دوه ځلو سره لرې کولې شي.
- (۱۰) دگوتو نه تقه وستل یا دلاسونو گوتې یوبل کښې اچول.
- (۱۱) په تشو لاس ایښودل.
- (۱۲) دقبله نه مخ اړول یا یو طرف اوبل طرف ته کتل.
- (۱۳) هغه چا طرفته مونځ کول چه مخ ئې مونځ کونکی ته وی.
- (۱۴) دسړی دپاره په سجده کښې څنگلې په زمکه غوړول.
- (۱۵) دلاس یا سر په اشاره دسلام جواب ورکول.
- (۱۶) دسپې پشان په مانځه کښې کیناستل.
- (۱۷) بلا عذر خاور گوتې کیناستل یعنی پرلت وهل.
- (۱۸) قصداً ارگه یا اسویله کول، او چه د بندولو قدرت ئې وی اویایه هم بنده کړی.
- (۱۹) سترگه پټول لیکن که دتوجه جوړیدلو دپاره ئې بندی کړې نوبیا مکروه ندی.
- (۲۰) دامام په محراب کښې ټول دننه ودریدل لیکن که قدمونه ئې بهر وویا مکروه ندی.
- (۲۱) دامام زانله دمقتدیانونه یو لاس اوچت ودریدل.
- (۲۲) دصف نه روستو ځانله ودریدل سره ددې چه مخکښې صف کښې ځایه خالی وی.

(۲۳) چه روح پکنبی وی داسې تصویر واله جامو سره مونځ مکروه دے.

(۲۴) آیاتونه تسبیحات په گوتو شمارل.

(۲۵) پداسه ځایه کنبې مونځ کول چه مخامخ یا بڼې کس طرفته یاد سجدې په ځایه تصویر وی.

(۲۶) دځان نه ځادر یا کپړه داسې تاوول چه په جلتی کنبې ترینه لاس بهر نشی راوستلے.

(۲۷) په مانځه کنبې ستومانی وستل. (۲۸) دپټکی په ول سجده کول.

(۲۹) دستونه خلاف په مانځه کنبې څه کارکول.

دایمان فرائض

دایمان لفظی معنی ده یقین او تصدیق او دشریعت په اصطلاح کنبې ایمان دیته وائی چه

انسان په لاندینو شپږو څیزونو دژبه اقرار او کړی او په زړه کنبې یقین وکړی.

[۱] په الله ایمان [۲] په فرشتو ایمان [۳] په اسمانی کتابونو ایمان [۴] په رسولانو ایمان [۵] په

آخرت ایمان [۶] په تقدیر ایمان چه خیر او شر دالله تعالی دطرفه دے.

داسلام فرائض

دبعض علماؤ په نزد پنځه دی او دبعض په نزد شپږ دی او دیته ارکان هم وائی.

[۱] کلمه طیبه [۲] مونځ [۳] روژه [۴] حج [۵] زکوٰۃ [۶] به و ورسره جهاد بنودلے دے.

دکلمه فرائض

په کلمه کنبې پنځه فرض دی: [۱] کلمه ویل [۲] الفاظ ئه صحیح کول [۳] دکلمه معنی

یادول [۴] دکلمه یقین زړه ته کوزول [۵] بل ته ددے کلمه دعوت ورکول.

بعضو عالمانو ورسره دوه فرض نورهم بنودلی دی [۶] پدے کلمه عمل کول [۷] دکلمه په

تشریح او وضاحت باندے زان پوهه کول.

دحج فرائض

په حج کنبې درے فرض دی.

[۱] احرام یعنی دحج نیت کول او قلبیه ویل.

[۲] وقوف عرفات پہ عرفہ ودریدل اگرچہ دلبر ساعت دپارہ وی لیکن دنہمے ذی الحجے
دزوال نہ بعد دلمے ذی الحجے دصبا صادق پورے پدے وخت کنہی بہ ودریدل وی .
[۳] طواف زیارت کوم طواف چہ دووقوف عرفات نہ بعد وی .

بہ حج کنہی شہر واجبات دی

[۱] بہ مزدلفہ ودریدل [۲] دصفامروہ مینح کنہی سعی کول [۳] شیطانان وشتل [۴] دحاجی
قارن اومتتمتع دپارہ قربانی کول [۵] دسرخرول یا کمول [۶] دافاقی یعنی دمیتات نہ بھر
وسیدونکی دپارہ طواف وداع کول .

دجنازے بہ مونخ کنہی دوه فرض دی

(۱) خلور خل اللہ اکبر ویل چہ ہر تکبیر دیورکعت قائم مقام دے . (۲) قیام یعنی خنگہ
چہ پہ فرض او واجب مونخونو کنہی قیام فرض دے داسے پہ جنازہ کنہی ہم فرض دے .

بہ جنازہ کنہی درے سنت دی

[۱] دالله تعالیٰ صفتونہ لکہ ثناء شوہ [۲] پہ نبی علیہ السلام درود [۳] دمہری دپارہ دعاء .

بہ نکاح کنہی یوفرض دے

یعنی یورکن دے پکنہی : ایجاب او قبول :

بہ نکاح کنہی درے شرطونہ دی

[۱] ایمان شرط دے [۲] دچاسرہ چہ نکاح کوے ہغہ بہ غیر محرمہ وی [۳] دوه گواہان شرط دی .

بہ روزہ کنہی درے فرض دی

[۱] دصبا صادق نہ دنمریر یوتلو پورے ہیخ نہ خورل [۲] ہیخ نہ سکل [۳] جماع ہمبستری نہ کول .

بہ عمرہ کنہی درے فرض دی

[۱] احرام تہل (نیت او تلبیہ سرہ) [۲] دبیت اللہ طواف کول [۳] دصفامروہ سعی کول .

قربانی پہ چا واجب دہ

چہ پہ چا کنہی شہر شرطونہ موجود وی .

[۱] مسلمان کیدل [۲] مقیم په، مسافر واجب نه ده [۳] آزاد په غلام قربانی نشته [۴] بالغ، په نابالغ واجب نه ده [۵] عاقل، په لیونی واجب نه ده [۶] صاحب نصاب، چه څوک صاحب نصاب نوی په هغه قربانی واجب نه ده.

مکروه وختونه

- (۱) دنمر دختلو وخت. (۲) دنمر دپریوتلو وخت.
- (۳) دزوال رخت. (۴) دمازیگر مونځ نه بعد نفل کول.
- (۵) دصباصادق نه دسحر دمونځ پورې نفل کول.
- (۶) داختر په ورځ په عید گاه کښې نفل کول.
- (۷) داختر مونځ چه نه وی شوی نو په جماعت یا کور کښې هم نفل مکروه دي.
- (۹) دنیمه شپه نه روستو دماخستن مونځ کول.
- (۱۰) ستوري چه کنړشي دهغې نه روستو دماښام مونځ کول، چه جمع ودرېری سوا دسحر دجمعه نه که رکعت ترینه نه فوت کیږی بل مونځ کول.
- (۱۱) دمازیگر مونځ دنمر زیریدونه بعد کول.
- (۱۲) کله چه امام خطبه ته ودرېری.
- (۱۳) په عرفه باندې دمازیگر او ماسپڅین په مونځ کښې بل مونځ کول.
- (۱۴) په مزدلفه کښې دماښام او ماسخوتن په مونځ کښې بل مونځ کول.
- (۱۵) چه انسان ډیر وگي وی او طعام حاضر وی.
- دغه شان نور هم ډیر ځایونه دي چه داختصار په غرض دلته نشي بیانیدلای.

مکروه مقامات

- یعني پدې مقاماتو کښې مونځ مکروه دے.
- (۱) په قبرستان کښې مونځ کول.
 - (۲) شارع عام، یعنی غټه لاره کښې مونځ کول.
 - (۳) دگندگي داچولو ځای کښې مونځ کول.

- (۴) دځناورو دټرلو ځائے کښې مونځ کول.
 (۵) غسل خانه کښې مونځ کول. (۶) بیت الخلاء کښې مونځ کول.
 (۷) قصاب خانه کښې مونځ کول. (۸) غصب شوی زمکه باندے مونځ کول.

صلوة التسبیح

په نقلی مونځونو کښې ددے مانځه ډیر فضیلت دے لکه حدیث کښې راځی ابن عباسؓ فرمائی چه
 نبی ﷺ یو ځل عباسؓ ته ویل اے عباسه! ځماتره آیاځه تاته یوه عطیه درکړم، یو بخشش اوکړم،
 یو څیز اوبسایم، تادلسو څیزونو مالک جوړ کړم کله چه ته داکار کوے نو الله تعالیٰ به ستا ټول کناهونه
 رومبني روستنی، زاره نوی، چه په غلطی دکړی وی یاقصدًا، واره وی یالوی، په پټه دکړی وی یابسکاره
 ټول به معاف کړی، هغه کار ددے چه څلور رکعتہ نقل (صلوة التسبیح) اوکړه، او هر رکعت کښې کله
 چه اَلْحَمْدُ، او سورت او وائے نور کوے نه مخکښې سُبْحَانَ الله، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ.

پنځلس وارے وو وایه بیا چه رکوع اوکړے نولس وارے هغه کښې وو وایه، بیا چه درکوع
 نه ودریرے نولس وارے وو وایه بیا په سجده کښې لس وارے بیا په جلسه کښې چه
 کینے لس وارے او وایه بیا په دویمه سجده کښې او وایه بیا چه دویم رکعت ته پاڅیرے
 نو الله اکبر او وایه او کینه په ناسته دغه کلمات لس ځل او وایه بیا بغیر الله اکبر نه اودریرے
 دغسې طریقه به په څلور واره رکعتونو کښې وکړے او په هر رکعت کښې به دغه کلمات
 (۷۵) شی او ټول به (۳۰۰) درے سوه شی.

بله طریقه ئے دده چه سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ نه پس اَلْحَمْدُ، نه مخکښې ئې پنځلس ځل او وایه او بیا د
 اَلْحَمْدُ او د سورت نه پس په ولاړه ئے لس ځل او وایه باقی نوره ټوله طریقه داو له پشان دمه البتہ
 دے صورت کښې نه خودویمه سجده نه پس دناسته ضرورت شته اونه هلته دغه کلماتو
 دویلو.

فائده

- (۱) صلوة التسبیح کښې که څوک سهو شو نو سجده سهو کښې به داکلمات نه وائے.
 (۲) که دچانه په یو مقام کښې داکلمات هیرشونوپه بل مقام کښې دے پوره کړی مثلاً اوله
 سجده کښې هیرشونوپه دویمه سجده کښې به ئې پوره کړی سوا دقومے او جلسے نه.
 (۳) ددے کلماتو د شمارلو دپاره به په گټو زور کوې اودعام شمار پشان شمار به نه کوې.

- (۴) دامونخ روزانہ کول پکاری دی کہ دچا طاقت نہ وی پہ ہفتہ کنسی دے یوخل کوی ورنہ پہ میاشت کنسی یا پہ کال کنسی اخر داچہ پہ عمر کنسی یوخل کول پکاری دی۔
 (۵) پہ بعض روایاتو کنسی وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ ہم شتہ نودا الفاظ ورسره ہم ویلے شی (مردن)
 (۸) کہ دا کلمات دچانہ پاتے شی نوسجدہ سہوہ پرے نشتہ۔

قنوت نازلہ

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ وَلَا يَعْزُّ مَنْ عَادَيْتَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ اللَّهُمَّ أَلْفَ بَيْنِ قُلُوبِهِمْ وَاجْعَلْ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَالْحِكْمَةَ وَتَبَتُّهُمْ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِكَ وَأَوْزِعْهُمْ أَنْ يَشْكُرُوا نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ وَأَنْ يُوَفُّوا بِعَهْدِكَ الَّذِي عَاهَدْتَهُمْ عَلَيْهِ وَانْصُرْهُمْ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّهِمْ إِلَهَ الْحَقِّ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ أَعِزِّ الْإِسْلَامَ وَالْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ الْعَنِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ وَيُقَاتِلُونَ أَوْلِيَائَكَ وَيَكْذِبُونَ رَسُولَكَ اللَّهُمَّ خَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَزَلْزِلْ أَقْدَامَهُمْ وَشَتِّتْ شَمْلَهُمْ وَمَزِّقْ جَمْعَهُمْ وَخَرِّبْ بُنْيَانَهُمْ وَخُذْهُمْ أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ وَأَنْزِلْ بِهِمْ بَأْسَكَ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطَأَتَكَ عَلَى مَنْ عَادَاهُمْ اللَّهُمَّ انْصُرِ الْمُجَاهِدِينَ الَّذِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِكَ لِإِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَإِقَامَةِ سُنَّةِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ انْصُرِ الْمُجَاهِدِينَ فِي فَلَسْطِينَ اللَّهُمَّ انْصُرِ الْمُجَاهِدِينَ فِي كَشِيرِ اللَّهُمَّ انْصُرِ الْمُجَاهِدِينَ فِي شَيْشَانِ اللَّهُمَّ انْصُرِ الْمُجَاهِدِينَ فِي الْعِرَاقِ اللَّهُمَّ انْصُرِ الْمُجَاهِدِينَ فِي أَفْغَانِسْتَانِ وَخُصُوصًا فِي وِلَايَةِ كَنْزِ اللَّهُمَّ انْصُرِ الْمُجَاهِدِينَ فِي كُلِّ مَكَانٍ اللَّهُمَّ انْصُرْهُمْ نَصْرًا عَزِيزًا وَافْتَحْ لَهُمْ فَتْحًا مُبِينًا اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِالْيَهُودِ اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِالنَّصَارَى اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِالشَّرِكِيِّينَ اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِالْكَفَّارِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِالْأَمْرِيكِيِّينَ وَالرُّوسِيِّينَ رَبَّنَا اظْهِسْ عَلَى أَمْرِ إِلَهُمُ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ اللَّهُمَّ خُذْهُمْ أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ اللَّهُمَّ أَهْلِكْهُمْ كَمَا أَهْلَكْتَ عَادًا وَثَمُودًا اللَّهُمَّ ائْتِجِ إِخْوَانَنَا الْمُسْجُونِينَ اللَّهُمَّ ائْتِجِ إِخْوَانَنَا

الْمُخْصَرِينَ • اللَّهُمَّ أَتِ بِهِمْ سَالِبِينَ فَاتِحِينَ • اللَّهُمَّ أَتِ بِهِمْ غَالِبِينَ غَانِمِينَ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَتَيْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

داستخاری دعا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي فَاقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ.

(حصن حصین)

دجنازے دمونخ طریقہ اودعاء

اول بہ نیت دزہ وکرے چہ خلور تکبیرہ دجنازے دمونخ کوم پہ دے امام پسے بیابہ اللہ اکبر اوئی بیابہ ثناء اوئی اوپہ ثناء کنبی "وَجَلَّ ثَنَاءُكَ" لفظ پہ صحیح روایاتو کنبی نشته نویہ عامومونخونوکنبی چہ کومہ ثناء ده هغه به وائی دثنا اودرود ترجمہ محکے دمونخ پہ ترجمہ کنبی لیکلے شویدہ. لیکن غوره درود، درود ابراہیمی دے اوثواب ئی ہم زیات دے اوام خلق چہ کوم درود وائی دهغه ثبوت پہ مشهور و کتابونو دحدیثوکنبی نشته اگرچہ غیر مشهور کتابونوکنبی شته اوزمونبر دققہی کتابونہ ہم وائی چہ مرادترینہ دورد ابراہیمی دے اوس صرف ددعاء ترجمہ لیکو، کچرے مرے بالغ وی نودادعاء به وائی.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا

اے اللہ وینہ جوندی زمونبر اومرہ زمونبر اویدے جنازہ کی حاضرین زمونبر

وَعَائِلِنَا وَصَغِيرِنَا

اوغائب زمونبر (چہ خوک دلتہ حاضر نہ دی) او ماشومان زمونبر

وَكَبِيرِنَا وَذَكَرِنَا وَأُنثَانَا

اولوی زمونبر اونارینہ زمونبر اوزنانہ زمونبر

اللَّهُمَّ مِنْ أَحَبِّتَهُ مِنَّا فَأَحْبِبْهُ

اے اللہ چہ خوک جوندی (پیدا کوئے) تہ زمونبر نہ نوجودی ئی (پیدا) کرہ
 عَلَى الْإِسْلَامِ وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ
 پہ دین اسلام اوخوک چہ مرہ کوئے زمونبر نہ نومرہ ئے کرہ پہ ایمان
داماشوم یعنی نابالغ دعاء

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا قَرْنًا

اے اللہ جوہ کرہ داماشوم زمونبر دپارہ مخکے لیرلے شوئے (توبہ)
 وَاجْعَلْهُ لَنَا اَجْرًا وَذَخْرًا

اوجوہ کرہ داماشوم زمونبر دپارہ ثواب اوخزانہ

وَاجْعَلْهُ لَنَا

شَافِعًا وَمُشَفِّعًا

اوجوہ کرہ داماشوم زمونبر دپارہ سفارش کونکے چہ سفارش ئے قبول شوئے وی
 اوکے چرے مرے ماشومہ وہ نو وَاجْعَلْهُ پَہ خَائِے وَاجْعَلْهَا وَاثِی.
 اودشَافِعًا وَمُشَفِّعًا پَہ خَائِے بَہ شَافِعَةً وَمُشَفِّعَةً وَاثِی.
تحیۃ الوضوء

داودس نہ پس دوہ رکعاتہ نفلو کولوپہ احادیثو کنبی ڊیرلوی فضیلت راغلے دے

حدیث: حضرت عقبہ بن عامرؓ نہ روایت دے چہ نبی کریم ﷺ اوفرمایل کوم مسلمان چہ
 پہ بنہ طریقہ سرہ اودس کوی اوپیا ودریری اودوہ رکعاتہ مونخ (نفل) وکری دغہ شان ددہ
 دظاہر اودزہ پورہ توجہ پہ دے دوہ رکعاتونو کنبی وی، کوم انسان چہ داسے کوی دھغہ
 دپارہ جنت واجب کبریٰ. (مسلم ص ۱۲۲)

تحیۃ المسجد

دامستحب طریقہ دہ کلہ چہ یومسلمان جومات تہ داخل شی، اووخت ہم مکروہ نہ وی
 نودوہ رکعاتہ مونخ وکری دکیناستلونہ مخکنبی. دیتہ تحیۃ المسجد واثی.
 دادمسجد دتعظیم دپارہ چہ پہ حقیقت کنبی داللہ تعالیٰ تعظیم دے.

حدیث: ابو بقتادہؓ نے روایت دے چہ نبی کریم ﷺ اوفرہ ۱۰۱ جہ کلہ پہ تاسو کنبی یوگس مسجد ته داخل شی نودوه رکعاته تحیه المسجد دے وکری، دکیناستلونه مخکنبی.

صلوة الاشراق

صلوة الاشراق د نمر دراختلونه پس چہ کوم نقل ادا کیری. دسحر دمونخ د ادا کولونه پس چہ په خپل خائے کینے او ذکر اودرود شریف، او تلاوت وغیره کوے اودنیاوی خبرے نه کوے ترنمر راختلو پورے اوکله چہ نمرخه راوخیژی اودوه رکعاته مونخ وکړے نویه دغه مونخ باندے دیوچ اودیو عمرے برابر ثواب ملاویگی.

حدیث: حضرت انس بن مالک وائی چہ نبی کریم ﷺ فرمائی دی چاچه دسحر مونخ په جمع سره ادا کړو بیا هغه کیناستو اودالله تعالی ذکر ئی کولو، تر دے پورے چہ نمر راوختلو بیا هغه دوه رکعاته داشراق مونخ ادا کړو نو ده ته به دحج اود عمرے ثواب ملاویگی.
(الترغیب والترهیب ص ۱۶۷، ج ۱)

صلوة الضحیٰ (یعنی دچاشت مونخ)

کله چہ داشراق وخت ختم شی ددغه نه پس دچاشت وخت شروع شی. تقریباً ۱۰،۹ بجے دغه مونخ کولے شی ددغه مونخ کم از کم دوه رکعاته وی اوزیات ئ دولس ۱۲ رکعاته دی

حدیث: حضرت ابوذر غفاریؓ نه روایت دے چہ نبی کریم ﷺ ووفر مائل په تاسو کنبی دهریوانسان په هریواندام باندے صدقه ده، د شپے نه پس کله چہ په سلامتی سره یوانسان صباح کړی نویه هریواندام باندے ئی صدقه لازمیږی. نو بس هره تسبیح صدقه ده اوهر تحمد صقه ده اوهر تهلیل صدقه ده (سبحان الله ویل الحمد لله ویل او الله اکبر ویل صدقه ده) امر بالمعروف او نهی عن المنکر دنیکی کار کول اود بدونه خلق منعه کول داصدقه ده، او د دغه ټولو په خائے باندے دوه رکعته مونخ دچاشت په وخت کنبی کفایت کوی. (مسلم ص ۲۵۰، ج ۱)

حضرت ابوبکرؓ نه راويت دے چه نبی کریم ﷺ اوفر مائل چه دیکوم انسان نه چه کومه گناه وشي هغه دے اودس اوکری او دوه رکعاته مونخ دے ادا کری اودالله تعالی نه دے مغفرت اوغواری، نوالله تعالی به هغه معاف کری، بیانی کریم ﷺ ایت وو ویلو.

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ ذُنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ (ال عمران ۱۳۵)

ترجمه: او هغه کسان چه کله وکری، بے حیائی، او با ظلم وکری په ځانونو خپلو یاد کړی الله تعالی لره، پس بخنه اوغواری دگناهونو خپلو، او څوک دے چه بخنه وکری دتولو گناهونو، سوادالله تعالی نه، اونه ټینگیږی په هغه چه دوی کوی اودوی پوهیږی.

حدیث: حضرت حسن بصریؒ راقتل کړے دے چه نبی کریم ﷺ اوفر مائل چه دیو بنده نه کومه گناه وشي، او بیا هغه په څه شان سره اودس وکړی باهر په یو پراخه ځی صحرا وغیره کښې دوه رکعاته مونخ وکړی اودالله تعالی نه بخنه اوغواری. نو دغه گناه به الله تعالی دغه انسان ته معاف کړی. (الترغیب والترهیب ص ۲۴۱ ج ۱)

د زنانه اوناړینه په مونخ کښې فرق

- (۱) زنان به په مونخ کښې ټول بدن پټ ساتی سوا دمخ لاس قدمونو نه
- (۲) دواړه لاسونه به په څادر، لوپټه کښې دننه او گوپورے چرتوی.
- (۳) دواړه لاسونه به په سینه گدی.
- (۴) دښی لاس ورغوے به دچپ لاس په شاگدی.
- (۵) دقیام په حالت کښې به قدمونه یو بل ته نژدے ساتی.
- (۶) په رکوع کښې به شا، اوسر، او کناتې برابر نه ساتی یعنې ډیره به نه ښکته کیږی.

- (۷) پہ رکوع کنبی بہ پہ زنگونو کولاؤ لاسونہ نہ گدی بلکہ کوتے بہ بوخائے کوی۔
- (۸) پہ رکوع کنبی بہ خبے بلکل نہ سیدہ کوی بلکہ مخکنبی طرف تہ بہ تے لبر شائتہ اوباسی۔
- (۹) لاسونہ بہ ترخونوسرہ جوخت ساقی۔
- (۱۰) خیتہ بہ پتنو نوسرہ جوختہ ساقی۔
- (۱۱) پہ رکوع کنبی بہ دوارہ زنگونہ ہم یویل تہ نژدے ساقی۔
- (۱۲) خنگلے بہ دزمکے سرہ جوختے ساقی۔
- (۱۳) دکیناستو پہ حالت کنبی بہ دوارہ خبے بنی طرفتہ اوباسی اوپہ زمکہ بہ کینی۔
- (۱۴) پہ قعدہ کنبی بہ دلاسونو کوتے یویل سرہ جوختے ساقی۔
- (۱۵) دسحر مونخ دزنانو لپارہ وختے پہ تیارہ کنبی بہتر دے۔
- (۱۶) پہ مونخ کنبی بہ قرأت پہ زورہ نہ کوی۔
- (۱۷) زنانه دنورو زفانو لپارہ دجمع مونخ نشی کولے دفتنے دیرے۔
- (۱۸) دتراویح یانقل مونخ امامتی ورلہ ہم مکروہ دہ۔
- (۱۹) دسری سرہ پہ یوصف کنبی نشی ودریدلے۔
- (۲۰) امام تہ پہ ژہ فتحہ نشی ورکولے بلکہ پہ لاس بہ تے ورکوی، دغسی نور دیر فرقونہ دی علماؤ دیرشونہ زیات لیکلی لیکن اختصاراً دا ہم کافی دی۔
- دزیات تفصیل دپارہ اودہ دلائلو دپارہ دبنده بل کتاب "دزنانه اونارینہ پہ مونخ کنبی فرق" تہ توجہ وکری۔

فصل ثالث

(شپرنمبرے)

اولہ کلمہ طیبہ: لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ۔

دکلمے معنی دادہ: چہ نشتہ دے لائق دعبادت سوا داللہ تعالیٰ نہ او محمد رسول اللہ ﷺ داللہ تعالیٰ رسول دے۔

دکلمے مقصد دادے: چہ اللہ تعالیٰ د مخلوق د ایرادے نہ بغیر هر خہ کولے شی او مخلوق
د الله تعالیٰ د ایرادے نہ بغیر هیخ نشی کولے یعنی تول مخلوق الله تعالیٰ ته محتاج دے او الله
تعالیٰ چاته محتاج ندے. او دنی پاک ﷺ په طریقو کنس په دوارو جهانو نو کنس کامیابی ده
او دغیرو په طریقو کنس تاوان او نقصان دے.

فضیلت دکلمے دادے

- (۱) چاچه دا کلمه په اخلاص او یله جنت ته به حی.
- (۲) نبی ﷺ فرمائی چہ زه دلاله الا الله د تعلیم د پره رالبرلے شویم او دیته به خله رابلیم.
- (۳) نبی ﷺ فرمائی دلاله الا الله واله ته د جنت زیرے ورکړی.
- (۴) نبی ﷺ فرمائی لا اله الا الله د جنت چابی ده.

دویم مونځ دے

چه د مونځ مقصد دادے چه مونځ نه بهر زندگی زمونږه د مونځ په صفاتو کنس راشی یعنی
چه څنگه په مونځ کنس د الله تعالیٰ تابعدار یو دغه شان د مونځ نه بهر هم د الله تعالیٰ
تابعدار شو.

فضیلت د مونځ دادے

- (۱) الله تعالیٰ فرمائی مونځ دناروا او بدو کارونو نه منعه کول کوی.
- (۲) الله تعالیٰ فرمائی چه زما مؤمنانو بندگانو ته اوایه چه سم مونځ کوی.
- (۳) الله تعالیٰ فرمائی چه هغه مؤمنان کامیاب دی چه دمانځه حفاظت کوی.
- (۴) نبی ﷺ فرمائی چه الله تعالیٰ فرمائی چه زما دبنده سره وعده ده چه هغه په خپل وخت
مونځ کوی نوزه به عذاب نه ورکوم او جنت ته به ئے بغیر حساب داخلوم.
- (۵) شامی (صفحه ۶۷) کښې وائی چه خوب په دنیا کښې راحت دے او مونځ په آخرت
کښې راحت دے.

دریم علم او ذکر دے

دعلم مقصد دادے چه دحال امر وپېژنو یعنی چه په دے حال کښې ماته دالله تعالیٰ څه حکم متوجه دے، اودعلم مقصد داهم دے چه هرکار دالله تعالیٰ دحکم اودنبي ﷺ دطریقے مطابق یادکړو. پخپله ځان په دین پوهه کړو اونورو ته ئې هم وښايو.

فضیلت دعلم دادے

- (۱) الله تعالیٰ فرمائی چه عالم اوجاهل برابر نه دی.
- (۲) نبي ﷺ فرمائی یوفقیه عالم دین په شیطان دزرو عابدانو نه گران دے. یعنی دزور عابدانو گمراه کول ورته آسان دی اوعالم گمراه کول ورته گران دی.
- (۳) الله تعالیٰ به قیامت کښې 'فرشتوته اوایه چه زما گاونډیان څه شونو فرشته به ورته وایه چه ستا گاونډیان څوک دی الله تعالیٰ به ورته اووایه څه شوغغه دقرآن لوستونکي اودجماعت نو آبادونکي، یعنی دغه خلق زما دوستان دی.
- (۴) نبي ﷺ فرمائی چاته چه الله تعالیٰ دخیر اراده وکړې نوددین پوهه ورکړې.
- (۵) نبي ﷺ فرمائی یا عالم شه یا طالب شه یاد دوی خادم شه اوخلورم مه جوړېره هلاک به شه.

د ذکر مقصد دادے

دالله تعالیٰ دېهان زمونږ نصیب شی یعنی الله تعالیٰ هروخت ماوینی ماته گوري، زما خبرے اوري.

د ذکر فضیلت دادے

- (۱) الله تعالیٰ فرمائی: خبردار دالله تعالیٰ په ذکر زړونوته اطمینان حاصلېږي، اوالله تعالیٰ فرمائی: ماډیر ډیر یادوئ.
- (۲) الله تعالیٰ فرمائی تاسو مایادکړئ زه به تاسو یادکړم.
- (۳) حدیث قدسی کښې راځي: اے د آدم ځویه که تازما ذکر وکړو نو زما شکر دے اداء کړو او که تازه هیرکړم نو زما ناشکری ډوکره.
- (۴) دقرآن ارشاد دے: چه دالله تعالیٰ ذکر سحر اوما ښام کو.
- (۵) حدیث قدسی کښې دی: چه زه دخپل بنده سره ورسره یم کله چه زما ذکر کوی اوپه ماشونډې خوزوی.

خلورم اکرام مسلم

داکرام مسلم مقصد دادے: چه دهر مسلمان دهغه مناسب عزت و احترام وکړو، او بل مسلمان دزان نه اوچت وکنړو، او دمسلمان عزت دهغه دایمان دوجې وکړو.

فضیلت نې دادے

- (۱) الله تعالى فرمائی مؤمن غلام ډیر ښه دے د مشرک نه اگر چه تا تعجب کښې اچوی.
- (۲) حدیث کښې راځی چه الله تعالى د مؤمن ټول (واړه گناهونه) په یوشپه تېه (یعنې بخار) سره معاف کوی.
- (۳) نبي ﷺ فرمائی د چا چه په الله تعالى او ورځ د قیامت ایمان وی نو دخپل میل مه عزت ډکوی.
- (۴) نبي ﷺ فرمائی څوک چه سحر د مسلمان بیمار تپوس ته لارشی نو (اویازره) فرشته ورله بڅنه غواړی د ماښام پورے او که ماښام لارشی نو د سحر پورے ورله بڅنه غواړی.
- (۵) نبي ﷺ فرمائی څوک چه د مسلمان رور ملاقات ته لارشی نو په لاره کښ ورته فرشته آواز کوی چه تښه کار وکړو اوستا دا قدمونه ښه دی او تازان ته جنت کښې کور جوړ کړو.

پنځم صحیح نیت

د صحیح نیت مقصد دادے: چه هر ښه کار د الله تعالى درضاء دپاره کوو د بل چارضاء مقصد نه وی.

د صحیح نیت فضیلت دادے

- (۱) الله تعالى فرمائی ستاسو (د قربانی) غوښه او وینه الله تعالى ته نه رسیږی مگر الله تعالى ته ستاسو تقوی رسیږی یعنی اخلاص.
- (۲) نبي ﷺ فرمائی د ټولو عملونو دارو مدار په نیت سره دے.
- (۳) نبي ﷺ فرمائی الله تعالى ستاسو جسمونو او شکلونو ته نه گوری لیکن ستاسو زړونو او عملونو ته گوری.
- (۴) یوسری نبي ﷺ ته آواز وکړو چه ایمان څه ته وائی نبي ﷺ ورته او بل ایمان اخلاص ته وائی.
- (۵) نبي ﷺ فرمائی پته صدقه د الله تعالى غصه ختموی.

شپږم دعوت تبليغ

ددعوت تبليغ مقصد دادے چه پخپله هم ښه کار کوو اونور خلق به هم ښه کارونو ته رابلو، يعنی پخپله هم مبلّغين شو اونور هم مبلّغين کړو.

(۱) الله تعالى فرمائی: خلق الله تعالى لارته رابله د حکمت او ښائسته وعظ سره.
(۲) الله تعالى فرمائی: امر بالمعروف او نهی عن المنکر کوئی مخکنښ د دینه چه تاسو به دعاء گانے کوئی اوزه به ئه نه قبلوم، او تاسو به سوالونه کوئی زه به ئه نه قبلوم، او تاسو به زمانه مدد غواړئ زه به ستاسو مدد نه کوم.

(۳) نبی ﷺ فرمائی هغه څوک زمونږ نه ندے چه زمونږ به ماشومانو رحم نه کوی اوز مونږ د مشرانو عزت نه کوی، او د ښو کارونو امر نه کوی او د بدو کارونو نه منع نه کوی.
(۴) نبی ﷺ علی ته وفرمائل: که چرته ستا په وجه الله تعالى یوسړی ته هدایت وکړي نو دا ستا دپاره دسرو او ښاتونو غوره ده.
(۵) لقمان حکیم خپل ځوی ته ويلي وو اے بچور په: مونږ کوه اود نیکو کارونو حکم کوه دبدو کارونو نه منع کوه او صبر کوه په هغه څه چه تاته رسیږي یقینا دادغتونو کارونو نه دی.

فصل رابع

(زنانه به دچانه پرده کوی)

- (۱) لیور نه پرده کول. (۲) دتره ځوی نه پرده کول.
 - (۳) دماما ځوی نه پرده کول. (۴) دخور خاوند یعنی (اوځی) نه پرده کول.
 - (۵) دترور خاوند نه پرده کول. (۶) دنکاح دوکیل یعنی نکاح پلار نه پرده کول.
 - (۷) دخاوند دمامانه پرده کول. (۸) دخاوند دتره نه پرده کول.
 - (۹) دترور ځوی نه پرده کول. (۱۰) داندروور خاوند نه پرده کول. وغیره.
- (زنانه به دچانه پرده نه کوی)

- (۱) پلانه به پرده نه کوی. (۲) رور نه به پرده نه کوی. (۳) ځوی نه به پرده نه کوی.
- (۴) دښوونه به پرده نه کوی. (۵) دپلار دطرفه نیکه ورنیکه نه به پرده نه کوی.

- (٦) دغسي دمور دطرفه نيکه ورنیکه نه به پرده نه کوی.
 (٧) نسو کړوسونه به پرده نه کوی. (٨) مامانه به پرده نه کوی. (٩) تره نه به پرده نه کوی.
 (١٠) سخر نه اودسخر پلار، نيکه نه به پرده نه کوی.
 (١١) وراره نه به پرده نه کوی. (١٢) خورئ یعنی دخور خوی نه به پرده نه کوی.
 (١٣) خاوند نه به پرده نه کوی. (١٤) دلور دځاوند نه (خوم) نه به پرده نه کوی.
 (١٥) رضاعي رور وغيره یعنی درضاعت دوجی هغه څه حرامیږي کوم چه دنسب دوجی حرام وی.

فصل خامس

دجمع خطبه

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَحْمَدُهُ وَاسْتَعِينُهُ وَاسْتَغْفِرُهُ وَتَسْأَلُهُ الْكَرَامَةَ فِي الدُّنْيَا وَفِي
 مَا بَعْدَ الْمَوْتِ فَإِنَّهُ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَأَجَلَكُمْ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ لَهُ
 وَلَا مُشِيرَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَسِرَاجًا مُنِيرًا لِيُنْذِرَ
 مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشَدَ وَمَنْ يَعْصِهِمَا فَقَدْ ضَلَّ
 ضَلَالًا مُبِينًا. أَمَّا بَعْدُ فَيَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّعْيِ وَالطَّاعَةِ الْوَخِيَةِ الْكَلَامِ
 كَلَامُ اللَّهِ وَأَحْسَنَ الْهَدْيِ هَدْيَ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ
 ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ وَمَنْ أَطَاعَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشَدَ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ غَوَى
 رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا
 إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ
 السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ.

الخطبة الثانية

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَتَسْتَعِينُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ وَتَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ
 لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. أَمَّا بَعْدُ فَيَا أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
 وَلَا تُحِبُّوا الدُّنْيَا فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ أَلَا وَإِنَّ نَفْسًا لَنْ تَمُوتَ حَتَّى تَسْتَكْمِلَ رِزْقَهَا
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاجْتَلُوا فِي الطَّلَبِ وَتَوَكَّلُوا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ وَادْعُوهُ فَإِنَّ رَبَّكُمْ مُجِيبُ

الدَّاعِينَ وَاسْتَغْفِرُوا لَهُ يُبَدِّلْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ. إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ. اذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى أُولَى وَأَعَزُّ وَأَهَمُّ وَأَتَمُّ وَأَعْظَمُ وَأكْبَرُ.

دنکاح خطبه

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ * يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا * سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ * وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ * وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ *

فصل سادس

به تندی تور داغ خنک دے؟

بعض ناپوہہ خلیقو پہ تندی تور داغ جوہ کرے وی ددے دپارہ چہ داخلق راتہ مونخ گوزار اوای: اوکہ تپوس ترینہ وکرے نووائے چہ قرآن مجید کنسی اللہ فرمائی: سِنِّيَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ: نبی دے دوئی پہ مخونو کنسی دی دوجے دسجدونہ: لیکن دامعنی ددے ایات نہ اغستل چہ ددینہ تور داغ مراد دے. دہیخ مفسر۔ او عالم نہ نقل ندی اوددینہ سیوا پکنسی گنہرا قول دی. زہ ئے مختصر ذکر کوم. [۱] دقیامت پہ ورخ سپین والے دمخ مراد دے لکہ قرآن کنسی راخی.

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ: اودامعنی عطیہ دابن عباسؓ نہ نقل کرے۔

[۲] انسؓ وائی دا دمخ رنرا ده ددیرو مونخونو دوجے۔

[۳] شہرین حوشبؓ وائی دمؤمنانو مخونہ بہ قیامت کنہی دخوارلسے سپورمی پشان پرقبری۔

[۴] مجاہدؓ وائی ددینہ مراد عاجزی اوخشوع ده۔

[۵] ضحاکؓ وائی: ددینہ مراد دخونو زیروالے دے پہ دنیا کنہی دیرعبادت دوجے۔

[۶] عکرمہ وائی: مراد ترینہ دخاورے اثر دے چہ پہ زمکہ سجدے کوی نوخاورے

ورپسی وی اوداقول دابو العالیہ ہم دے۔

[۷] عطاء وائی: خوک چہ دشپے مونخ کوی دورخے بہ ئے مخ روہانہ وی۔ پہ یوموقوف

حدیث کنہی ہم راخی چہ خوک دشپے مونخ کوی دورخے بہ ئے مخ روہانہ وی۔

لیکن دا تور داغ ہیچاندے ذکر کرے۔ (شریفی ص ۸۷ ج ۷)

انسؓ فرمائی چہ نبی ﷺ بہ فرمایا: انی لا بغض الرجل واکرہہ اذا رأیت بین عینیہ اثر

السجود۔ (شریفی ص ۸۸)

زہ کینہ کوم اوبدگنرم ہغہ سرے چہ دسترگو پہ مینخ کنہی دسجدے داغ وینم۔ دبعض

متقدمینونہ نقل دی چہ مونبر بہ مونخونہ کول لیکن زمونبر پہ تندی داغونہ نہ جوریدل

اوس مونبرہ وینو چہ یوکس پہ مونبر کنہی مونخ کوی نو پہ تندی ئے داوہن دزنکون پشان

داغ جور شوے وی۔ نومونبرتہ پتہ نشتہ چہ ددے خلقو سرونہ درانہ شوی اوکہ زمکہ

زیگہ شوی ده بقاعیؓ وائی دا گمان مکوی چہ دنسونہ دغہ تورہ ننبہ مراد ده۔ کوم چہ

ریاکار خلق پہ خپلو تندو جوروی بلکه دا دخوارجوننبہ ده، او پہ نہایہ دابن الاثیر کنہی

دابودرداء قول رانقل کرے چہ ہغہ یوسرے ولیدلو چہ پہ تندی داوہن دزنکون پشان داغ

وونو ابودرداء ورتہ اوہل کہ دا داغ نوے نو دیرنبہ بہ وے۔ (خطیب ص ۸۸ ج ۷)

ابن کثیر پہ ص ۲۵۴ ج ۴ کنہی فرمائی:

داغ کله دهغه سړی په تندۍ وی چه زړه ئې دفرعون نه زیات سخت وی نو ټولو مسلمانانو ته درخواست دے چه په تندۍ دا داغونه مه جوړوئ ځکه مونږ پخپله ډیر ناپوهه لیدلی چه په زوره ئې جوړه وی او که دچاپه تندۍ پخپله جوړوی نو هغه گناه کار ندے ځکه چه دده پکښې دخل نشته او دا داغ داکثرو بریلیانو او مبتدعینو او ناپوهه مسلمانانو په تندو وی کتاب مختصر دے تفصیل مے ځکه ونکړو.

فصل سابع

دقرآن متعلق څه خبرے

(۱) دقرآن ټولے سپارے [۳۰] دی. (۲) ټول سورتونه [۱۱۴] دی. (۳) مکی سورتونه [۸۶] دی او مدنی سورتونه [۲۸] دی. (۴) دقرآن دنزول موده تقریباً [۲۳] کاله ده. دمکی سورتونو نه مراد هغه سورتونه دی چه دهجرت نه مخکښې نازل شوی دی او مدنی هغه دی چه دهجرت نه روستو نازل شوی وی. (۵) دټولونه لوئے سورت سورت بقره ده او دټولونه ورکوئے سورت سورت الکوتر دے. (۶) په قرآن کښې ټول خواباتونه دی نوبه دے کښې اختلاف دے او اختلاف وجه داده چه دځنې آیاتونو په آخر باندے نبي پاك ﷺ همیشہ وقف کړے نو هغه خوپه اتفاق آیه شماریدلے شی لیکن په ځنې مقاماتو کښې نبي ﷺ کله وقف کړے کله نه. ددے وجه نه بعضے علماؤ دغه آیت شمار کړے بعضے ندے شمار کړے بعض وائې ټول آیاتونه [۶۲۱۷] دی بعض وائې [۶۲۱۴] دی بعض وائې [۶۲۱۰] دی کوفیان وائې [۶۲۳۶] دی بعض وائې [۶۲۰۰] دی لیکن په زیادت کښې اختلاف دے البته کوم روایت چه عام مشهور دے چه [۶۶۶۶] آیاتونه دی نو ددے هیڅ اصل نشته.

(آپ کے مسائل لامل مفتی محمد مایب ص ۳۹ ج ۱)

(۷) دټولونه رومبے نازلیدونکے سورت سورت العلق دے او اخر سورت سورت النصر دے. (۸) دټولونه لوئے آیت، آیت مداینه دے چه دسورت بقره [۲۸۲] نمبر آیت دے او دټولونه ورکوئے آیت دسورت مدثر [۲۱] نمبر آیت دے. ثُمَّ نَظَر. (۹) ټولے رکوع گانے [۹۵۴] ټولے سجدے [۱۴] دی. (۱۰) منزلونه [۷] دی. (۱۱) حروف [۳۳۷] ټوله دریش زړه درے سوه شپږ.

اویادی. دحروفومثال لکه: اب، ت، وغیرہ. (۱۳) تول کلمات [۸۶۴۳] اتہ زرہ شیر سوہ درے
خلوبینت دی. دکلماتومثال لکه الحمد، لله، الكتاب، وغیرہ. (۱۳) پہ قرآن کنبی تقریباً
دہخویشتو [۲۵] پیغمبرانو ذکر دے. (۱۴) دتولو نہ زیات ذکر دموسی علیہ السلام دے
تقریباً یوسل اتویشٹ خل ذکر دے. (۱۵) پہ قرآن کنبی صرف دیو صحابی نوم ذکر دے زید
رضی اللہ عنہ. (۱۶) ہفہ سورت دکوم پہ ہرآیت کنبی چہ دالله تعالیٰ نوم دے چہ تول
سورت کنبی خلوبینت خل ذکر دے. سورت مجادلہ اتیشتمہ سیپارہ.

(۱۷) دالله تعالیٰ نوم پہ قرآن کنبی [۲۶۹۷] دوہ زرہ شیر سوہ اوہ نوی خل ذکر دے.
(۱۸) حروف مقطعات: لکہ ق، یس وغیر دنہویشٹ [۲۹] سورتونوپہ ابتداء کنبی راغلے.
(۱۹) پہ قرآن کنبی د [۲۷] اوویشٹو خناورو نومونہ ذکر دی.
(۲۰) ہفہ سورت چہ پہ ہرمونخ کنبی لوستلے شی سورت فاتحہ دہ.

دقرآن کریم پنخہ حقوق دی

- (۱) پہ قرآن پاک باندے ایمان راوړل.
- (۲) دقرآن علم یعنی الفاظ، معنی او تفسیر زدہ کول.
- (۳) عمل دقرآن پہ احکامو کول.
- (۴) قرآن نورو خلقو ته رسول یعنی ددے تبلیغ اودعوت چلول.
- (۵) قرآن پاک خپل قانون منل اوپدے خپلے فیصلے کول.
- دیتہ دقرآن پاک حقوق وائی اوپدے عمل کول فیرض دی لکہ الله تعالیٰ چہ فرض
کړیدے پہ تا باندے قرآن یعنی عمل پہ قرآن، دعوت دقرآن.
- دقرآن دعویٰ: یعنی اہم مضمون توحید دے. دقرآن معنی دہ دلوستلو کتاب یعنی دا کتاب بہ
ہمیشہ لولے قرآن خلور حصے دے: اولہ حصہ دفاتحے نہ دسورت انعام پورے دہ پدیکنبی
اہمہ مسئلہ دالله تعالیٰ دخالقیت بیان دے یعنی پیدا کونکے دتول عالم یوالله تعالیٰ دے.
دویمہ حصہ: دسورت انعام نہ دکھف پورے دہ پدے کنبی اہمہ مسئلہ دادہ چہ مربی لکل
شیء هو الله یعنی تربیت کونکے دهرشی یوالله تعالیٰ دے.

دویمه حصه دگهف نه دسورت سپاورنه ده پدېځنې اومه مسئله دده چه مبارک في کل
شیء هو الله په هر شی کسې برکت اچونکې صرف الله تعالى ده.
خاورمه حصه دسپانه داخړوړعه پدېځنې اومه مسئله دیو دی یو مالک دهرشی
یو الله ده دویمه مسئله دقیامت چه قیامت به خاتما راځي.

دقرآن دتفسیر متعلق یوخواهم اصطلاحات

موضوع: دسورت هغه مرکزی او اومه مسئله چه دتول سورت دپاره په منزله دمحور او میخ
وی او دسورت باقی مضامین دهغه سره تعلق لری.

تویر چه مخکنې یو مسئله بیان شی او روستو یادغه مسئله سره دزیات وضاحت ته
راشی باېځنې دمحکنې مسئله دیوشهې جواب ذکر کیری خودا روستو ایتونه دمحکنې
دپاره تویر وی یعنی په هغه روشنایي اچوی.

دلیل عقلی: هغه دلیل چه عقل سلیم ښی منی.

دلیل نقلی: هغه دلیل چه دتیر شوې زمانې دیونی یا ولی یا کتاب الهی ته نقل وی.

دلیل وحی: هغه دلیل او خبره چه دهغه نسبت الله تعالى ته شوې وی چه دده خبره
حکم ماته الله تعالى کړې ده.

نخوف دنیاوی: دیان کړې شوې مسئله نه منکر لره دنیا د عذاب نه ویره ورکول.

نخوف اخروی: دیان کړې شوې مسئله منکر لره دآخرت نه ویره ورکول.

بشارت دنیوی: دیان کړې شوې مسئله منونکی لره په دنیا کسې د خوشحالی او نعمتونو
خوشخبری ورکول.

نسلی حق پرستولره د مخالفینو د طرفه په تکلیف او تکذیب باندې د صبر تلقین ورکول
اود هغوی د زړونو نه غم لرې کول یا غم کمول اود هغوی حوصله افزایي کول.

ترغیب: دیوښه کار طرف ته رغبت او شوق ورکول.

تنجیع: په یوښه اونیك عمل باندې آماده کول اود هغه دپاره مراته بهاندري او حوصله مندی
پیدا کول.

ترہیب: ویرہ ورکول دیو غلط عمل پہ کولو یا دیوبنہ عمل پہ نہ کولو۔
 تذهید من الدنيا: دنیا شوق او مینہ ختمولو دپارہ ترغیب ورکول۔
 زجر: دمنکرینو پہ ناجائزہ خبرہ یا عمل او بے دلیلہ خبرہ باندے د عذاب خبر دارے اورتنہ۔
 تنبیہ: انبیاء علیہم السلام او مؤمنانو لہ پہ خلاف اولی کار باندے زور نہ ورکول۔
 امور انتظامیہ: ہغہ احکام او قوانین چہ پہ ہغے باندے عمل کولو سرہ مسلمانان پہ خپل
 مینخ کنہی متحد او متفق کیری او پہ ہغے سرہ معاشرہ صحیح کیری او جماعت
 د مؤمنانو پرے منظم کیری لکہ قانون د قصاص، حدود، نکاح، طلاق، رضاعت، وصیت،
 وراثت، وغیرہ۔

امور مصلحہ: ہغہ نیک اعمال چہ پہ ہغے سرہ دباطن اصلاح کیری او مسلمانان د ہغے
 دوجے نہ پہ ہر حالت کنہی د مشکل نہ مشکل قانون او حکم باندے عمل کولو دپارہ امادہ
 کیری لکہ مونخ، روزہ، حج وغیرہ۔

ادخال الہی: دیو واقعے یا مضمون پہ مینخ کنہی چہ اللہ خپل ارشاد او فرمائی اگر چہ دغہ
 ارشاد د واقعے او مضمون حصہ نوی اودیتہ عام کتابونو کنہی جملہ معترضہ وائی۔
 ربط: دیو سورت یا آیت د مخکنہی سورت او آیت سرہ مناسبت او جوہر بست۔

فصل ثامن

خلوینست احادیث

- (۱) اِنَّهَا اَعْمَالُ بِالْاَيَاتِ. (بخاری، مسلم)
- د عملونو دارو مدار پہ نیت سرہ دے۔
- (۲) حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَاجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَشْيِيتُ الْعَاطِسِ. (بخاری، مسلم)
- د مسلمان پہ مسلمان پنخہ (۵) حقہ دی۔

[۱] د سلام جواب ورکول۔ [۲] د بیمار تپوس کول۔ [۳] د جنازے سرہ تلل، یعنی جنازہ
 ئے کول۔ [۴] د ہغہ دعوت قبولول۔ [۵] پرنجی والاتہ یَزَحْمُكَ اللہ ویل۔

(۳) لَا يَزَحُمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَزَحُمُ النَّاسَ. (بخاری، مسلم)

اللہ تعالیٰ پہ ہفہ چارحم نہ کوی چہ ہفہ پہ نور و خلقو رحم نہ کوی.

(۴) لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ. (بخاری، مسلم)

چغلی کونکے بہ جنت تہ نہ خی.

(۵) لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ. (بخاری)

خپلولی پریکونکے بہ جنت تہ نہ خی.

(۶) الظُّلُمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (بخاری، مسلم)

ظلم بہ دقیامت پہ ورخ دتیارو پہ شکل وی.

(۷) مَا أَسْفَلَ مِنَ الْكُغْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِي النَّارِ. (بخاری، مسلم)

دلنگ (یا پرتوگ) کومہ حصہ چہ دکتو نہ لاندے وی ہفہ بہ پہ اوركنبی وی.

(۸) الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ. (بخاری، مسلم)

مسلمان ہفہ دے چہ بل مسلمان ئے دڑے اولاس دضررنہ محفوظ وی.

(۹) مَنْ يُخَرِّمُ الرِّفْقَ يُخَرِّمُ الْخَيْرَ كُلَّهُ. (مسلم)

خوک چہ دنرم عادت نہ محروم شوہفہ دتول خبر نہ محروم شو.

(۱۰) إِنَّ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ تَحْتَ ظِلَالِ الشُّيُوفِ. (مسلم)

یقیناً دجنت دروازے دتورو دسوری دلاندے دی.

(۱۱) مَنْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ (درمنثور طبرانی)

چاچہ دالله تعالیٰ پہ لارکنبی جہاد وکرو فوجنت ورلہ واجب شو.

(۱۲) أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الصَّلَاةُ لِقَائِهَا وَالْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. (بیہقی)

دتولونہ غورہ عمل پہ خپل وخت مونخ کول اودالله تعالیٰ پہ لار کنبی جہاد کول دی.

(۱۳) أَلَرَبَّابَا سَبْعُونَ بَابًا أَهْوَتْهَا مِثْلُ أَنْ يَنْكَحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ (ابن ماجہ)

دسود اويا (۷۰) دروازے یا مرتبے دی دتولونہ کمہ درجہ دادہ چہ سرے دخپلے مورسره

زنا وکری.

(۱۴) أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَتْ وَرَزَّ جُفَاهَا عَنْهَا رَاضٍ دَخَلَتْ الْجَنَّةَ. (ترمذی)

کومہ زنانہ چہ مرہ شوہ اوخاوند ترینہ خوشحالہ وونو جنت تہ داخلہ شوہ.
(۱۵) الْجَنَّةُ تَحْتَ أَقْدَامِ الْأَمْهَاتِ.

جنت دموریلاد قدمونو دلاندے دے.

(۱۶) إِذَا لَمْ تَسْتَحْيَ فَأَصْنَعْ مَا شِئْتَ (بخاری، مسلم)

کله چہ حیاء نہ کوئے نوکوه چہ خہ دِخوبنہ وی.

(۱۷) أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ. (بخاری، مسلم)

الله تعالیٰ تہ لگ عمل غورہ دے خوچہ ہمیشہ وی.

(۱۸) لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ أَوْ تَصَاوِيرُ. (بخاری، مسلم)

هغه کورتہ درحمت فرستے نہ خی چہ پہ هغه کنہی سپے یاتصویرونہ وی.

(۱۹) إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا. (بخاری، مسلم)

پہ تاسوکنہی ماتہ محبوب هغه خوک دے چہ دهغه اخلاق بنہ وی.

(۲۰) الدُّنْيَا سَجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ. (بخاری، مسلم)

دنیا مؤمن دپارہ جیل دے اوکافر دپارہ جنت دے.

(۲۱) لَا يَجِلُّ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. (بخاری، مسلم)

دمسلمان دپارہ جائزہ دی چہ دخپل مسلمان رورسره ددرے ورخونہ زیات تعلق پریدی.

(۲۲) الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ. (بخاری، مسلم)

مالداری خو دزہ مالداری ده.

(۲۳) كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ. (بخاری، مسلم)

پہ دنیا کنہی داسے شہ لکه مسافریاپہ لارہ تیریدونکے.

(۲۴) كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ. (مسلم، مشکوٰۃ)

دانسان دپارہ دا دروغ کافی دی چہ خہ واورى (بغير تحقيق ئے) بیانوی.

(۲۵) مَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (بخاری، مسلم)

خوک چہ پہ یومسلمان پردہ واچوی الله تعالیٰ به دقیامت پہ ورخ پہ هغه پردہ واچوی.

(۲۶) إِنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُصَوِّرُونَ. (بخاری، مسلم)

دٻولونہ سخت عذاب کنبی بہ قیامت کنبی تصویرونو جوڙولو والا وی.

(۲۷) اَلْمُسْلِمُ اَخُو الْمُسْلِمِ. (بخاری، مسلم)

مسلمان دمسلمان رور دے.

(۲۸) لَا يُؤْمِنُ اَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِاَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. (بخاری، مسلم)

کامل مؤمن ندے یوستاسونہ تردے چه دخپل رور مسلمان دپارہ هغه خہ خوشی کهری
خہ چه خانله خوشیوی.

(۲۹) لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقِهِ. (مسلم)

جنت ته به داخل نشی هغه خوک چه گاوندی دده دتکلیف نه بیج نوی.

(۳۰) اَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ، لَا نَبِيَّ بَعْدِي. (بخاری، مسلم)

زه آخری پیغمبر یم : زمانه روستو بل پیغمبر نشته.

(۳۱) اِنَّ الْاِسْلَامَ يَهْدِيهِمْ مَّا كَانَ قَبْلَهُ؟ وَاِنَّ الْهَجْرَةَ تَهْدِيهِمْ مَّا كَانَ قَبْلَهَا؟ وَاِنَّ الْحَجَّ يَهْدِيهِمْ مَّا كَانَ قَبْلَهُ؟

(مسلم، مشکوٰۃ)

اسلام مخکنی گناھونه ختموی، هجرت مخکنی گناھونه ختموی، حج مخکنی گناھونه ختموی.

(۳۲) كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ. (مسلم)

هر بدعت گمراهی ده.

(۳۳) اَهْلُ الْبَيْدِعِ كِلَابُ اَهْلِ النَّارِ. (ضیاء النور)

بدعتیان دجهنم سپی دی.

(۳۴) اَهْلُ الْبَيْدِعِ شُرُ الْخَلْقِ وَالْخَلِيقَةُ. (ابونعیم)

بدعتیان دیرشریان دی په مخلوق کنبی اوبه طبعیت کنبی.

(۳۵) مَنْ وَقَرَ صَاحِبَ بِدْعَةٍ فَقَدْ اَعَانَ عَلَى هَٰذِهِ الْاِسْلَامِ. (تلبیس ابلیس، طبرانی)

چاچه دبدعتی عزت وکړو هغه داسلام په نړولو کنبی امداد وکړو.

(۳۶) اَلظُّهُورُ شَطْرُ الْاِيْمَانِ. (مسلم)

پاک اوسیدل نیم ایمان دے.

(۳۷) اَحَبُّ الْبِلَادِ اِلَى اللّٰهِ مَسَاجِدُهَا. (مسلم)

الله تعالیٰ ته دیر محبوب خایونه جماعتونه دی.

(۳۸) لَا تَسْجُدُوا لِلْقُبُورِ مَسَاجِدَ (مسلم)

قبرونه دسجدو خایونه مه جوړوئ.

(۳۹) مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا (مسلم)

څوک چه په مایوخل درود اوای الله تعالیٰ په هغه لس رحمتونه نازلوی.

(۴۰) إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنَّحْوِ آتِمٌ (بخاری، مسلم)

دتولو اعمالواعتبار خاتمه لره دے.

فصل تاسع

یوڅو وظائف

(۱) داوولاد دپاره مجربہ دعاء: دچاچه نوی دهر فرض مونځ نه بعد د درې ځل داوظیفه وائی:

رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ (سورت انبیاء ۸۹)

(۲) دچاچه څوي یاخاونديانځه نافرمانه وی دا آیت ددهر فرض مونځ نه بعد پنځه ځل

وائی الله به ئې تابعدار کړی اوېې اتفاقی به ختمه شی:

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مِافِيَ الْأَرْضِ بِمِثْلِ مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (سورت انفال ۶۳)

(۳) دهرې بيمارۍ علاج حديث کښې راځي چه سورت فاتحه دهر مرض علاج دے دغه

شان چه څوک په بيمار باندې دآية دیر دیر وائی الله به شفاء ورکړی: رَبِّیْ اَنْتَ مَسْنِی الْقُرْ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِمِیْنَ.

(۴) کوم هلك یا جینی چه رشته کول غواړی دهر فرض مونځ نه بعد دآیت پنځه ځل وائی

انشاء الله صحیح رشته به ملاوشی. وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا (فرقان ۵۱)

(۵) دچاچه سبق نه یادېږی هغه دآیت دیر دیر وائی الله به ئې ذهن کولاو کړی پدے شرط

چه دگناهونونه ځان ساتی: رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا.

(۶) دسحر اوجاد و دپاره کامیاب علاج ماسختن (۱۱) خل د سورت ظه ۶۸، ۶۹ آیاتونه لوستل اویه هغی خان دم کول سره به اثر ختم شی.

فصل عاشر

مسنون دعاګانې

(۱) چه صباشی دادعا به وائي.

اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَى وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ.

(۲) یا الله ستا په قدرت سره مونږ د صبا په وخت کښې داخل شو اوستا په قدرت سره مونږ د مابنام په وخت کښې داخل شو اوستا په قدرت سره مرو او ژوندی کړو، اوستا طرفته درتلل دی.

(۳) دنمر دختلو په وخت کښې دعاء.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَقَالَ لَنَا يَوْمَنَا هَذَا وَلَمْ يُهْلِكْنَا بِذُنُوبِنَا.

ټول دکمال صفتونه خاص الله تعالى لره دی چه هغه مونږه نن معاف کړو اود کناهو نویه وجه ئه هلاک نه کړو.

(۴) د مابنام دعاء.

اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ نَحْيَى وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ.

یا الله ستا په قدرت مونږ مابنام کړو اوستا په قدرت مونږ صبا کړو اوستا په قدره زمونږ مرګ او ژوند دے اوتاته در جمع کیدل دی (پورته کیدل دی).

(۵) خوک چه سحر اومابنام دادعاء درے خل وائی نوهیخ ضرر به ورته نه ور رسیری.

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ أَشْيِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.

په نوم دهغه ذات باندے (مونږه سحر یا مابنام کړو) چه ضرر نشی رسولے دهغه په نوم سره هیخ یوشے په زمکه اونه اسمان کښې.

(۶) چه وده کیرے دادعاء به وائي.

اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَجْمَعُ عِبَادَكَ.

یا اللہ ما بخیل عذاب نہ بیج کرے پہ کومہ ورخ چہ بہ خیل بندگان راجع کرے

(۷) دخوب بلہ دعاء.

اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَى.

یا اللہ زہ ستا پہ نوم مرم اوروندے کیرم، دغہ شان د وده کیدو پہ وخت کنبی ۳۳ خل

سبحان اللہ ۳۳ الحمد للہ ۳۴ خل اللہ اکبر ویل پیکاردی دیتہ تسبیحات فاطمہ وائی.

(۸) دخوب نہ چہ پاخے دادعاء بہ وائی.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ.

دخدائتوب صفتونه اللہ تعالیٰ لرہ دی هغه ذات چہ مونبرے پس دمرک نہ جوندی کرو

او هغه تہ زمونبر ورپور تہ کیدل دی.

(۹) دبیت الخلاء دعاء.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ.

یا اللہ زہ پناه غوارم پہ تاباندی دپلتو پیریانونہ کہ زنانہ ری اوکہ نارینہ.

(۱۰) دبیت الخلاء نہ دوتلو دعاء.

غُفْرَانِكَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي الْأَذَى وَعَاقَانِي.

یا اللہ زہ ستانہ بخنہ غوارم، تول صفتونه دخدائے توب خاص اللہ لرہ دی هغه ذات چہ لرے

ئے کرہ زمانہ گندگی اوماتہ ئے ارام راکرو.

(۱۱) داودس دعاء چہ اودس شروع کوئے نو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بہ او وائی.

(۱۲) چہ اودس پورہ کرے نواسمان طرفتہ بہ سر اوچت کرے اودادعاء بہ وائی.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ

التَّوْبِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ.

زہ گواہی کوم چہ نشہ لائق عبادت سوا دالہ تعالیٰ نہ یواھے دے شریک نے نشہ، اوزہ گواہی کوم چہ محمد ﷺ دالہ تعالیٰ بندہ او رسول دے، یا اللہ شامل کرے ماپہ دیر توبہ وستونکو کنبی او شامل کرے ماد دیر و پا کو خلقوسرہ۔
(۱۳) جماعت تہ د داخلیدلو دعاء۔

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ. (رواہ مسلم و ابوداود)

یا اللہ ماتہ دخیل رحمت دروازے کولائو کرہ۔
(۱۴) جماعت کنبی چہ ناست نے دادعاء بہ وائی۔
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ۔

اللہ تعالیٰ دھر عیب نہ اک دے، دخدائی توب صفتونہ خاص اللہ تعالیٰ لرہ دی، نشہ لائق عبادت سوا دھغہ نہ، اللہ تعالیٰ دیر لوی دے۔
(۱۵) دجماعت نہ دو تلو دعاء۔

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ. (رواہ مسلم و ابوداود)

یا اللہ زہ ستانہ ستا دمہربانی سوال کوم۔

(۱۶) چہ کلہ آذان واری، نوہغہ الفاظ وائی کوم چہ آذان کونکے وائی بعض خلق جلّ جلالہ وائی ددے ثبوت نشہ بعض خلق چہ آذان کنبی دنبی ﷺ نوم راشی نو درود وائی نویدغہ وخت د درود ثبوت نشہ، د آذان نہ بعد نے ثبوت شتہ، اوپہ آذان کنبی بہ د ”حَىٰ عَلَى الصَّلَاةِ“ چہ جواب کنبی اَقَامَهَا اللَّهُ وَأَدَامَهَا وائی (ابوداود صفحہ ۷۸)

زیات تفصیل دگناہ کار کتاب ”انگوٹھے چوئے کی شرعی حیثیت“ کنبی کتلے شی۔

(۱۷) دا آذان نہ پس دعاء۔

لِلَّهِ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْوَعْدَ۔

اے اللہ ددے کامل دعوت ربہ اوددے قائم دیدونکی مونخ ربہ ورکرے محمد ﷺ تہ وسیلہ (چہ دجنت یو خاص درجہ دہ) اوفضیلت ورکرے او مقام محمود تہ ئی ورسوے

ہفتہ مقام محمود چہ تا ورسرہ وعدہ کرے اویقیناً تہ دوعدے خلاف نہ کوے۔۔۔ بعض خلق پدے دعاء کنہی دُخان نہ نورالفاظ زیاتوی داسے کول بدعت دی، زیات تفصیل دیارہ دبنده بل کتاب ”دروہ تاج کی شرعی حیثیت“ کتلے شی۔

(۱۸) دفرض مونخ نہ بعد بہ درے خُل اَسْتَغْفِرُ اللہ اوائی بیا بہ دادعاء وائی۔

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ۔

یا اللہ تہ سلامت اوسیدلو والاے ستاد طرف نہ سلامتیا ملاویری تہ برکت والاے دلوی اوعزت خاوندہ۔۔۔ اودفرض مانخہ نہ بعد نورے گنرے دعاء گانے ثابت دی چہ دبنده کتاب ”قرض نماز کی بعد دعاء“ کنہی شتہ۔

(۱۹) دسحر اومانہام مانخہ نہ بعد دعاء۔

نبی ﷺ فرمائی چہ خوک دسحر اومانہام مانخہ نہ بعد دخبرو کولو نہ مخکنہی اووہ (۷)

خُل (اللَّهُمَّ اجْزِنِي مِنَ النَّارِ) اے اللہ ماتہ دجہنم نہ پناہ راکرہ۔

اوائی نوکہ چرے دغہ انسان پہ دغہ ورخ یاشپہ کنہی مرشواللہ تعالیٰ بہ ضرور دجہنم نہ نجات ورکری۔

(۲۰) دہر فرض مونخ نہ بعد ۳۳ خُل سُبْحَانَ اللہ ۳۳ خُل اَلْحَمْدُ لِلّٰہ ۳۴ خُل اللہ اکبر ویلوسرہ

دانسان تول وارہ گناہونہ معاف کیبری اگرچہ دسمندر دزک برابر وی۔

(۲۱) دکورنہ دوتلو دعاء۔

بِسْمِ اللّٰہِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰہِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰہِ۔

داللہ تعالیٰ پہ نوم اخستلو سرہ (دکورنہ اوخم) پہ اللہ تعالیٰ مے خان سپارلے دے، فشتہ

دگناہ نہ بیج کیدل اوطاقت دنیك عمل مکر داللہ تعالیٰ دطرفہ دے۔

(۲۲) کورتہ د داخلیدلو دعاء۔

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوَاجِعِ وَخَيْرَ الْمَخْرَجِ بِسْمِ اللّٰہِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللّٰہِ خَرَجْنَا وَعَلَى اللّٰہِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا۔

یا اللہ زہ پہ بنہ طریقہ ستانہ کورتہ داخلیدل اوکورنہ راوتل غوارم: مونبرہ داللہ تعالیٰ پہ نوم اخستلو سرہ داخل شواویہ اللہ تعالیٰ زمونبرہ توکل دے۔ چہ زمونبرہ رب دے۔۔۔۔۔ ددینہ

بعد بہ کور والہ تہ سلام وکری۔

(۲۳) دخوراك دعاء.

صرف بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یَا بِسْمِ اللّٰهِ وَ عَلٰی بَرَکَتِ اللّٰهِ . و بِل دالّٰه تعالیٰ پہ نوم
(خوراك شروع كوم) اوپہ برکت دالّٰه تعالیٰ .

(۲۴) دخوراك بلہ دعاء.

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيْهِ وَاَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ .

یا اللّٰه پدے طعام کنبی رالہ برکت واچوے او ددینہ غورہ را کرے .

(۲۵) کہ اول کنبی بسم اللّٰه ہیرہ شی نوچہ کلہ وریاد شی بیا بہ دادعاء وائی .

بِسْمِ اللّٰهِ اَوَّلُهُ وَاٰخِرُهُ

دالّٰه تعالیٰ پہ نوم شروع كوم پہ اول دطعام کنبی اوپہ اخیر دطعام کنبی

(۲۶) دخوراك نہ پس دعاء

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُسْلِمِیْنَ .

تول دخدائتوب صفتونہ خاص اللّٰه تعالیٰ لہ دی چہ مونہر لہ ئے طعام او اوپہ را کرے

او مسلمانان ئے جوہر کرو .

(۲۷) شودہ (بی) چہ وسکی نودادعاء بہ وائی .

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيْهِ وَزِدْنَا مِنْهُ .

یا اللّٰه مونہر تہ پہ دے پیو کنبی برکت واچوے ، او ددے نہ زیات را کرے .

(۲۸) ددعوت روتی دیارہ دادعاء دہ .

اَللّٰهُمَّ اَظْعِمْ مَنْ اَطْعَمَنِيْ وَاَسْقِ مَنْ سَقَانِيْ .

یا اللّٰه پہ ہغہ چاخوراك و کرے چاچہ پہ ماخوراك و کرو اوپہ ہغہ چالوپہ وسکے چاچہ پہ ماوسکلے .

(۲۹) میلہ چہ دکور بہ دکور نہ خی دادعاء بہ کوی .

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِیْمَا رَزَقْتَهُمْ وَاغْفِرْ لَهُمْ وَاَرْحَمْهُمْ .

یا اللّٰه ددوی پہ رزق کنبی برکت واچوے ، او ددوی تہ بخنہ و کرے اوپہ ددوی رحم و کرے .

(۳۰) دروزہ ماتی دعاء .

اَللّٰهُمَّ لَكَ صُنْتُ وَعَلَىٰ رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ.
یا اللہ ماستا درضا دپارہ روزہ و نیولہ، اوستا پہ رزق مے ماتہ کرہ، بعض خلق دلتہ و بِکَ اَمَنْتُ
وائی دا جائز ندی.

(۳۱) دروزہ ماتی نہ بعد دعاء.

ذَهَبَ الظَّمْأُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ وَثَبَّتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

ولہرہ ختمہ شوہ رگونہ لامدہ شو او ثواب انشاء اللہ ثابت شو.

(۳۲) کہ بل خوک دربانده روزہ ماتے و کپری نودادعاء بہ وائی.

اَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ وَآكَلَ طَعَامُكُمْ الْاَبْرَارُ وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ.

روزہ ماتے و کپرو تاسو کرہ نیکانو خلقو اوستاسو طعام نیکانو خلقو او خور و لو، او فرشتے

تاسولرہ دعاء گانے کوی.

(۳۳) دجامو اغوستلو دعاء.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ كَسَانِيْ هٰذَا وَرَزَقْنِيْهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّيْ وَلَا قُوَّةٍ.

دخدائتوب صفتونه خاص اللہ تعالیٰ لرہ دی هغه ذات چه دا کپرہ ئے را واغوستله بغیر

زما دکوشش اوقوت نہ.

(۳۴) دجامو دمبارکی دعاء.

تُبْنِيْ وَيُخْلِفُ اللّٰهُ: تہ ئے زہرہ کرہ اللہ تعالیٰ بہ نوی درکری.

(۳۵) بلہ دعاء

اَلْبِسْ جَدِيْدًا وَعِشْ حَيِيْدًا وَمُتْ شَهِِيْدًا. (ابن ماجہ)

نوی جامے واغوندہ، بنائستہ زندگی تیرہ کرہ، او شهید مرشہ.

(۳۶) دنوے جامو دعاء.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ كَسَانِيْ مَا اُوَارِيْ بِهٖ عَوْرَتِيْ وَاتَّجَلْتُ بِهٖ فِيْ حَيَاتِيْ.

تول دخدائتوب صفتونه خاص اللہ تعالیٰ لرہ دی هغه ذات چه ماتہ ئے هغه خہ واغوستل

چه زہ پہ هغی خپل عورت پتوم او دول کوم پدے پخپل ژوند کنبی.

(۳۷) دوا دہ هلك تہ دمبارکی دعاء.

بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكُمَا وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ.

اللہ تعالیٰ دتالره برکت درکری اواللہ تعالیٰ دپہ تاسو دواړو برکت نازل کړی، او الله تعالیٰ دتاسو په خیر یوځائے کړی.

(۳۸) دیو ځائے کیدو دعاء.

اَللّٰهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا.

دالله تعالیٰ په نوم. اے الله تعالیٰ مونږ دشيطان نه محفوظ وساتے، اوڅه چه مونږ ته راكوی دهغه نه شيطان لرے اوڅنډے ته كړه.

(۳۹) دشپ قدر دعاء.

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّيْ.

ياالله تعالیٰ ته دمعا ف كولو والا ئے، معافى خوښه وے، نومامعا ف كړه.

(۴۰) دنومے میاشتے دلیدلو دعاء.

اَللّٰهُمَّ اَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْيَمِينِ وَالْاَيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ رَبِّيْ وَرَبُّكَ اللهُ.

ياالله دامياشت په مونږ په خير اوايمان اوسلامتيا او اسلام سره تيره كړه (اے سپورمى)

زما اوستا رب العزت الله سبحانه وتعالى دے.

(۴۱) چه مسلمان په خندا اوښے دادعاء به كوے.

اَضْحَكَ اللهُ سِتْكَ.

الله تعالیٰ دتا خندیدونكے لری.

(۴۲) دبیمار دتبوس په وخت كښې به دادعاء كوے.

لَا بَأْسَ ظُهُورِ اَنْشَاءَ اللهُ.

خیردے دا بیماری به ستا گناهونه پاك كړی كه دالله تعالیٰ خوښه شی.

(۴۳) دسورلی دعاء.

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ.

پاک دے دھر عبیب نہ ہفہ ذات چہ تابعدارہ ئے کرلہ مونہ لہ داسورلی او مونہ دا پخلہ
قبضہ کنہی (داللہ تعالیٰ د قدرت نہ بغیر) نشوہ راوستلے، اوہے شکہ مونہ بہ خپل رب تہ ورخو.
(۱۴) پہ ستیشن یا پہ یوم مقام دکوزیدلو دعاء.

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ.
پناہ غوارم پہ وسیلہ دیورہ کلموداللہ تعالیٰ دشر د مخلوق نہ.
(۱۵) د قبرستان دعاء.

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّا إِنشَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَا حَقُّونَ. (ابوداؤد)
سلامتی دیوی پہ تاسو اے کورد قوم مؤمنانو او مونہ کہ داللہ خو خہ شی تاسو سرہ
یوخائے کیدونکی یو.

دمونخ متعلق دعاء گانے

(۱۶) دتکبر تحریمہ نہ بعد ثناء ویل، یادادعاء ویل.
إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ. (انعام ۸۰)
إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُسْلِمِينَ (سورة انعام ۱۲۴، ۱۲۵)

اکثر کتابونو کنہی دادعاء لویہ دہ یعنی نورہ ہم شتہ او بعض کتابونو کنہی صرف د مشرکین
پورے دہ... لیکن اکثر خلق دادعاء د نیت نہ مخکنہی وائی او د نیت نہ مخکنہی ئے ہیخ
ثبوت نشتہ بلکه دا حدیثو کتابونو کنہی ئی پرے بابونہ تہری چہ دادعاء د نیت نہ روستو دہ
داختصار نہ زہ دلتہ حوالے نشم نقل کولے.

(۱۷) د نیت نہ روستو بلہ دعاء.
اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا
كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ.
(۱۸) درکوع دعاء گانے.

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ (یا) سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ.

نورے دعا گانے زیاتے دی لیکن داکافی دی ضرورتے پہ رکوع کنہی وانی.
(۵۰) دقومیہ دعا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

دادرے وارہ الفاظ بخاری کنہی شتہ.

(۵۱) بلہ دعا.

سُبْحَانَ اللَّهِ لَمَنْ حَيَّدَهُ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ يَا اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ يَا اللَّهُمَّ

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ داخلور وارہ الفاظ بخاری کنہی شتہ.

(۵۲) پہ سجدہ کنہی دعا.

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

(۵۳) بلہ دعا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

(۵۴) بلہ دعا.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهُ دِقَّةً وَجُلَّةً وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ

(۵۵) دجلسے دعا.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي

(۵۶) دقتشهد اود درودنہ بعد دعا.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ

الْمُتَحَيِّاتِ وَالْمَمَاتِ

(۵۷) بلہ دعا.

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ

وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

(۵۸) دقرض اوغم نہ دخلاصی مجربہ دعا.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ

وَالْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ

سحرا و مابنام یوخل ویل.
(۵۹) دمصیت او آفتونه خلاصی. نبی فرمائی چاچه دادعاسحریوخل او یله هغه باندے به

مصیتونه او آفتونه نه راخی.

بِسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي.

(۶۰) درزق دپاره بهترینه دعاء.

نبی ﷺ فرمائی چاچه دادعاسحرا و مابنام او یله نودشپے ورخے به ورته بهترین رزق ملاؤشی.
مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

(۶۱) سورت یاسین چه خوک دورخ به اول کنبی وائی دتولے ورخے حاجتونه به نبی الله پوره کری

(۶۲) دقانعے یعنی تعزیت دعاء.

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى مَا أَخَذَ لَهُ مَا أَعْطَى وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى.

(۶۳) بله دعاء.

أَعْلَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ وَأَحْسَنَ عَزَاكَ وَغَفَرَ لِمَيِّتِكَ.

(۶۴) دآینے دکتلو دعاء.

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ حَسَنْتَ خَلْقِي فَحَسِّنْ خُلُقِي.

یا الله خنکه چه دزما شکل بنائسته جور کرے دے دغسے مے اخلاق بنائسته کرے.

(۶۵) دهرغم او پریشانی دعاء.

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا مَنجَاءَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ.

مکحول رحمت الله علیه فرمائی چاچه دادعاء او یله الله تعالی به دهغه نه دمصیتونو

او غمونو اویا (۷۰) دروازے بند کری چه ادنی دروازه پکنبی فقر دے.

(۶۶) دسختے هوا مختصر دعاء.

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا اُرْسِلْتُ بِهِ. وَاعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اُرْسِلْتُ بِهِ. (ادب مفرد ص ۲۱۵)

یا الله کومه هوا چه رالیزلے شوے دهغے دخیر سوال درنه کوم اودشرنه ئے پناه غوارم.

د دنیا و د آخرت د کامیابی دعاء گانے

د سفر نه دواپس دعاء: آيْبُون تَائِيْبُون عَابِدُون لِرَبِّنَا حَامِدُون. (مسلم)
 د مسافر در خصم بدلو دعاء: اَسْتَوْدِعُ اللهَ دِيْنَكَ وَاَمَانَتَكَ وَخَوَاتِمَ عَمَلِكَ (مسند احمد ترمذی)
 جری جی آذان و کړی دادعاء به وائي: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ. (بخاری)
 د سبی یاد خر آواز جی واورے دادعاء به وائي: اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ (بخاری)
 د مجلس د کفارے دعاء: سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوْبُ اِلَيْكَ (بخاری)

(د مجلس د ختمیدو بله دعاء)

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ. وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ. وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ:

(خوک جی پر نیچے وکړی "اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ" به وائي)

اوریدونکے به یزحکم الله وائي پر نیچي والا به یهنیدیکم الله و یصلح بالکم. (بخاری)

(د جاجی به کوم خانے تکلیف وی)

د تکلیف په خانے به لاس کیدی خلور خل به بسم الله او اوه خل به دادعاء وائي: اَعُوْذُ بِاللّٰهِ
 وَقَدَرْتِهِ مِنْ شَرِّ مَا اَجِدُ وَاُحَافِظُ (مسلم) بیابه هغه خانے دم کړی.

(د بازار دعاء): لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُخَيِّرُ وَيُيَسِّرُ. وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ. بِيَدِهِ

الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ. (ترمذی)

د ابو دسکل سنت طریقه

[۱] اوبه په بنی لاس نیول [۲] ورته کتل [۳] په ناسته سکل [۴] په اول کنبې بسم الله ویل
 [۵] آخر کنبې الحمد لله ویل [۶] په دوه یادرے ساکانو سکل، دآب زم زم اوبه په ولاړ هم سکل
 جائز دی دغسی داودس نه پاتے اوبه په ولاړه سکل جائز دی.

(د سورلۍ د ختلو مسنون طریقه)

چه په سورلۍ قدم کیدے نو بسم الله به وائي چه سورشی نو سُبْحَانَ الَّذِيْ سَخَّرَ لَنَا هَذَا. وَمَا كُنَّا
 لَهُ مُقْرِنِيْنَ وَاِنَّا اِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ بیابه درے خل اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ او درے خل اَللّٰهُ اَكْبَرُ او وائی بیابه

دادعاء وائی: (مسند احمد ترمذی) سُبْحَانَكَ رَبِّ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ فَاغْفِرْ لِیْ. قَائِلَهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ.

(سفر یوبله بهترینہ دعاء)

اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيقَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ اضْحَبْنَا فِي سَفَرِنَا، وَاخْلُقْنَا فِي أَهْلِنَا، اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ، وَمِنْ الْخَوْرِ بَعْدَ الْكُوْرِ، وَمِنْ دَعْوَةِ الْمَظْلُوْمِ، وَمِنْ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ (مسلم ابن ماجه سنن ترمذی)

(كله چه مسافر رخصت شی دادعاء ورله كول)

اللَّهُمَّ اظْهِرْ لِي الْأَرْضَ، وَهَوِّنْ عَلَيَّ السَّفَرَ (سنن ترمذی الدعاء المسنون ص ۳۳)

(دحاجی صاحب درخستی دعاء): زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى وَوَجَّهَكَ فِي الْخَيْرِ وَكَفَّاكَ الْهَمَّ. (الدعاء المسنون)

(حاجی چه دحج نه واپس شی نو دادعاء ورله كول): قَبِلَ اللَّهُ حَجَّكَ، وَكَفَّرَ ذَنْبَكَ، وَأَخْلَفَ نَفَقَتَكَ.

(طبرانی مجمع الزوائد بسند ضعیف)

(دکورنه چه روان شی کور والاته دا دعاء): اَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا يُخَيِّبُ وَدَّاعُكُمْ (ابن سنی تذاکر بسند ضعیف)

(سفر نه پس کورنه دا خلیدو دعاء): اَوْبًا اَوْ بَالِرٍ تَبْتَائِبًا لَا يَغَادِرُ عَلَيْنَا حَوْبًا. (نزل الابرار)

(كله چه په کشتی یا بحری جهاز کنی سفر کوی دادعاء به وائی)

بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا اِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (ادکار)

به سفر کنی به هرجوت مقام الله اکبر او په هر سکنه مقام سُبْحَانَ اللَّهِ وِل. (ابوداؤد)

(د دشمن نه د حفاظت دعاء): اللَّهُمَّ اِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوْذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ (ابوداؤد)

(بله دعاء): اللَّهُمَّ اسْتَرْعِزْ اَتَيْنَا وَ اَمِنْ رَوْعَاتِنَا. (مجمع الزوائد)

(د بریانی دحل دپاره بهترینہ دعاء): حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، يَا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا

(ترمذی حسن حصین)

(د مشکل کار دحل دپاره دعاء): اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ اِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا وَاَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ سَهْلًا اِذَا شِئْتَ. (ابن حبان)

(د ظالم باجا دشمنه د حفاظت دعاء): لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا اِلَهَ غَيْرُكَ. (ابن سنی الدعاء المسنون بسند ضعیف)

(بله دعاء): رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا وَبِالْقُرْآنِ حَكَمًا وَآمَامًا. (مجمع الزوائد)

(داختر بہ موقع دمبارکئی دعاء): تَقَبَّلْ اِنَّهُ مِنَّا وَمِنْكَ (الدعاء المسنون) ہر یویل تہ دغہ دعاء کوی۔

(غیر مسلم تہ دعاء کول): اَطَالَ اللهُ اَعْمَارَكُمْ، وَاکْثَرَ اَمْوَالَكُمْ (ابن ابی شیبہ)

(دوسو سو دختیمیدو دعاء)

سورت اخلاص ویل بیا اعوذ باللہ ویل بیا کس طرفتہ لاہری توکل مسلم کنبی راخی
اَمَنْتُ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَاَتَى اتقان ۲۱۱ ج۲ کنبی راخی چہ دادعاء بہ کوے: هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ
وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ۔

(دبدنظر نہ حفاظت دعاء): مَا شَاءَ اللهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ (ابن ابی النبیہ)

(دبدنظر بلہ دعاء): اَللّٰهُمَّ بَارِكْ فِيْهِ وَلَا تَضُرَّهُ (ابن سنی)

(چہ خوک دمعبت اظهار وکری ہفہ تہ دادعاء کوہ): اَحَبُّكَ الَّذِيْ اَحْبَبْتَنِيْ لَهٗ۔

(دکارغہ آواز د اوریدلو وخت کنبی دعاء): لَا ظَيْرَ اِلَّا ظَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ اِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا اِلَهَ غَيْرُكَ (ابن ابی شیبہ)

(دغصے ددفعہ کولو دعاء): اعوذ باللہ ویل یا دادعاء ویل: اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذَنْبِيْ، وَادْهَبْ غَيْظَ قَلْبِيْ،

وَاجِرْ لِيْ مِنَ الشَّيْطَانِ (اذکار ۲۰۷)

(کہ ستا دگیرے وغیرہ تہ خوک خسریے وغیرہ لرے کری نودادعا ورلہ وکریہ) مَسَحَ اللهُ عَنْكَ (ابن سنی)

(بلہ دعاء): لَا يَكُنْ بِكَ الشُّوْءُ (نزل الابرار بسند ضعیف)

(خوک چہ بہ سختہ بیمارے کنبی مبتلاء وینے دادعاء بہ کوے)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ عَاقَبَنِيْ مِنْ اٰبَتْلَآكِ بِهِ، وَفَضَّلَنِيْ عَلٰی كَثِيْرٍ مِّنْ خَلْقٍ تَفَضَّلَا (اذکار نوویہ)

(دھیرے نوے خبرے یادیدلو دپارہ درود شریف ویل) (القول البدیع، ابن سنی)

(خادم او شاکرد تہ دعاء): اَللّٰهُمَّ فَقِّهْ فِيْ الدِّيْنِ (بخاری)

(ہدیہ ورکونگی تہ دعاء): جَزَاكَ اللهُ خَيْرًا۔

(دبے دینو او مفسدانو دشرنہ دفناء دعاء): رَبِّ اَنْصُرْنِيْ عَلٰی الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ۔

(بلہ دعاء): رَبِّ نَجِّنِيْ وَاَهْلِيْ مِمَّا يَعْْمَلُوْنَ

(دوالدینو دمغفرت دعاء): رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ (سورۃ ابراہیم)

(بلہ دعاء): رَبِّ اَرْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَانِيْ صَغِيرًا (سورۃ بنی اسرائیل)

(دشمن نہ دبدلے اخستلو دعاء): رَبِّ اِنِّیْ مَغْلُوْبٌ قَالَتْصِرُ (قر ۱۰)
 (جالہ جہ خوب نہ ورخی دادعاء دے وانی) اَللّٰهُمَّ غَارَتِ النُّجُوْمُ وَهَدَّاتِ الْعُیُوْنُ وَاَنْتَ حَیُّ قَیُّوْمٌ لَا
 تَاْخُذُکَ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ. یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ اِهْدِنِیْ لِبَیْلِیْ. وَاَنْیْمْ عَیْنِیْ
 (الذکار میں سنی ہندہ ضعیف)

(بہ خوب گنہی دوریدلو دعاء): سُبْحَانَ الْمَلِکِ الْقُدُّوْسِ رَبِّ الْمَلَائِکَةِ وَالرُّوْحِ. (مجمع)
 (خوک ستاد جانے دبائی یا اوہ نہ خہ خسرے وغیرہ لرے کری نو دادعاء ورثہ وکرہ)
 اَللّٰهُمَّ جَبَلْهُ. (المعاء المسنون ۲۷۱)

(دغلط خوب نہ دحفاظت دعاء)
 چہ غلط خوب وینے نوکس طرف تہ بہ درے خل لارے توک کرے بیابہ دادعاء وائی: اَللّٰهُمَّ
 اِنِّیْ اَعُوْذُ بِکَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الرُّوْطِیَا.

(کلہ جہ دموسم اولہ میوہ وینے): اَللّٰهُمَّ کَمَا اَرِیْتَنَا اَوْ لَهٗ فَاَرِنَا اٰخِرَہٗ. (سبل الہدی)
 (بلہ دعاء): اَللّٰهُمَّ بَارِکْ لَنَا فِیْ مَدِیْنَتِنَا. وَفِیْ ثَمَارِنَا. وَفِیْ صَاعِنَا بِرَکَّہٗ مَعَ بَرَکَّہٗ.
 (دبہترین علم حاصلیدو دعاء): اَللّٰهُمَّ اِنْفَعْنِیْ بِمَا عَلَّمْتَنِیْ وَعَلِّمْنِیْ مَا یَنْفَعْنِیْ وَاَزْرِقْنِیْ عِلْمًا یَنْفَعْنِیْ. (نسائی وحاکم)

ہفہ دعاکانے جہ ثبوت نے نشتہ اوپہ خلقو گنہی مشہور دی

[۱] چہ کلہ میوہ کتب کوی نووائی: قَدْ بَخَّوْهَا وَمَا كَادُوْا یَفْعَلُوْنَ ددے ہیخ ثبوت نشتہ
 [۲] چہ دجیب نہ پیسے راخلی نووائی: مِنْ كُنْزِ اللّٰهِ فِیْ كُنْزِ اللّٰهِ. ددے ہیخ ثبوت نشتہ
 [۳] چہ دوہ یا شمع مزہ کوی نووائی: مِنَ التَّعَقُّفِ

[۴] دسترگو دوریدلو دعاء: فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْیَوْمَ حَدِیْدٌ

[۵] پہ سرکبھی دلار وستلو دعاء اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ

دیادولو دعاء گانے

(۱) اَللّٰهُمَّ اَنْتَ تَعْلَمُ سِرِّیْزِیْ وَعَلَانِیَّتِیْ فَاَقْبَلْ مَعْدِرَتِیْ وَتَعْلَمُ مَا فِیْ نَفْسِیْ وَمَا عِنْدِیْ فَاغْفِرْ لِیْ
 ذُنُوْبِیْ وَتَعْلَمُ حَاجَتِیْ فَاَعْطِنِیْ سُوْلِیْ. (۲) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ اِیْمَانًا یُبَاشِّرُ قَلْبِیْ وَیَقِیْنًا صَادِقًا حَتّٰی
 اَعْلَمَ اَنْهُ لَنْ یُصِیْبَنِیْ اِلَّا مَا کَتَبْتَ لِیْ وَالرِّضَا بِمَا قَضَیْتَ عَلَیْ. (۳) اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ اَنْتَ نُورٌ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَلَكَ الْحَمْدُ
 أَنْتَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ الْحَقُّ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ
 وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ (٤) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَرَّائِلُهُ
 بَيْنِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَرَّائِلُهُ بَيْنِيكَ (٥) اللَّهُمَّ لَكَ اسْتَلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ
 وَالْيَاكُفُّ اتَّكَيْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَالْيَاكُفُّ حَاكَمْتُ فَأَغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَآخَرْتُ وَاسْرُزْتُ وَأَعْلَنْتُ أَنْتَ
 الْيُسْرَى لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ (٦) اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا تَحُولُ بِهِ بَيْنَنَا وَمَعَاصِيكَ وَمِنْ
 طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ وَمِنَ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَمَتِّعْنَا بِإِسْعَائِنَا
 وَابْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْنَنَا وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ
 عَادَانَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا كُتْرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عَلَيْنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا
 مَنْ لَا يَرْحَمُنَا (٧) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الطَّيِّبَاتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ وَإِنْ تُثَوِّبْ عَلَيَّ
 وَإِذَا أَرَدْتَ بِعِبَادِكَ فِتْنَةً فَتَقَوِّفْنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ (٨) اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَبَيْنِيكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَالْيَاكُفُّ
 يَزِجُ الْإِمْرَ كُلُّهُ وَأَنْتَ إِلَهُ الْخَلْقِ كُلِّهِ نَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ وَنَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ (٩) لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ الْعَلِيمُ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ
 الْعَرْشِ الْكَرِيمِ (١٠) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنْكَ لَا أُخْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ (١١) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ
 وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ (١٢) اللَّهُمَّ اتِّ انْفُسَنَا تَقْوَاهَا وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْ
 رَزَقَهَا أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا (١٣) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ
 عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا (١٤) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْغَمِّ وَالْغَرَقِ وَالْحَرَقِ
 وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ أَوْ أَقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مُذْبِرًا أَوْ أَنْ أَمُوتَ لَدَيْغًا (١٥) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ شَرِّ السَّيِّئِ الدَّجَالِ
 (١٦) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ (١٧) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَبْعِي وَشَرِّ بَصَرِي وَشَرِّ
 لِسَانِي وَشَرِّ نَفْسِي وَشَرِّ مَنِينِي (١٨) اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَعْيَالِ وَالْأَهْوَاءِ
 وَالْأَذْوَاءِ (١٩) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي تَنْتَعِجُ أَجَابَتَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الذُّنُوبِ
 الَّتِي تَنْتَعِجُ رِزْقَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي تُجِلُّ الثِّقَمَ (٢٠) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ

الرِّفَاقِ وَالشِّقَاقِ وَمِنْ سَبْقِي الْأَخْلَاقِ (٢١) اللَّهُمَّ الْهِنِّي رُشْدِي وَاعِزِّي مِنْ شَرِّ نَفْسِي (٢٢) اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الصَّدْرِ (٢٣) اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ
 الَّذِينَ إِذَا أَحْسَنُوا اسْتَبَشَرُوا وَإِذَا أَسَاءُوا اسْتَغْفَرُوا (٢٤) اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي اعْظِمُ شُكْرَكَ وَكَثُرِ
 ذِكْرَكَ وَاتَّبِعْ نَصِيحَتَكَ وَاحْفَظْ وَصِيَّتَكَ (٢٥) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصِّحَّةَ وَالْعِفَّةَ وَالْأَمَانَةَ وَحُسْنَ
 الْخُلُقِ وَالزَّيَّادَةَ بِالْقَدَرِ (٢٦) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالْعِفَّةَ وَالْغَنَى (٢٧) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 الْهُدَى وَالتَّقَى وَالْعِفَّةَ وَالْغَنَى وَالْعَمَلَ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى (٢٨) رَبِّ اعْنِي وَلَا تُعْنِ عَلَيَّ وَانصُرْنِي وَلَا
 تَنْصُرْ عَلَيَّ وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ الْهُدَى إِلَيَّ وَانصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ رَبِّ اجْعَلْنِي
 لَكَ شَكَوًا لَكَ ذِكْرًا لَكَ رَهَابًا لَكَ مُطِيعًا إِلَيْكَ مُخِيبًا إِلَيْكَ أَوْفَا مُنِيبًا رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَاغْسِلْ
 حَوْبَتِي وَأَجِبْ دَعْوَتِي وَاهْدِ قَلْبِي وَثَبِّتْ حُجَّتِي وَسِدِّدْ لِسَانِي وَأَسْأَلُكَ سَخِيمَةَ قَلْبِي (٢٩) اللَّهُمَّ رَبِّ
 السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبَّنَا وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ
 الْعَظِيمِ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ
 شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَاغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ (٣٠) اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ
 نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفُ عَنِّي يَا رَحِيمُ رَحْمَةً تَغْنِيَنِي
 الْعَقُورُ الرَّحِيمُ (٣١) دَقِرْ دَعَاءَ اللَّهُمَّ مُتَقَسِّ كُلِّ كَرْبٍ وَقَارِجِ كُلِّ هَمٍّ وَكَاشِفِ كُلِّ غَمٍّ وَمُجِيبِ
 دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا أَنْتَ رَحْمَانِي يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ رَحْمَةً تَغْنِيَنِي
 بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ (٣٢) اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى
 مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا أَنْتَ
 الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ
 الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَاغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ (٣٣) إِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ فَقُلِ
 اللَّهُمَّ اسَلَّمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَالْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً
 وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى إِلَّا إِلَيْكَ أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِعَبِيدِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ فَإِنْ
 مَاتَ مَاتَ عَلَى الْفِطْرَةِ (٣٤) مَنْ قَالَ حِينَ يَأْوِي إِلَى فِرَاشِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ
 الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اللَّهُ
 أَكْبَرُ غُفِرَتْ لَهُ ذُنُوبُهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ بَيْدِ الْبَحْرِ (٣٥) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلَهُ

وَأَجَلَهُ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ (36) اللَّهُمَّ لَا يَأْتِي بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا أَنْتَ وَلَا يَذْفَعُ السَّيِّئَاتِ إِلَّا أَنْتَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ (37) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ وَشَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ اللَّهُمَّ نَقِ قَلْبِي مِنَ خَطِيئَتِي كَمَا نَقَيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطِيئَتِي كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ (38) اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى شُكْرِكَ وَذِكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ يَغْلِبَنِي دَيْنٌ أَوْ عَدُوٌّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الرِّجَالِ (39) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ وَالْجُنُونِ وَالْجَذَامِ وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ (40) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ فَإِنَّهُ يُنْسِ الضَّجِيعَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّهَا يُنْسِتُ الْبِطَانَةَ (41) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّقَاقِ وَالتَّفَاقِ وَمِنْ سَيِّئِ الْأَخْلَاقِ (42) اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا وَاهْدِنَا وَانصُرْنَا وَانصُرْنَا اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قُلُوبَنَا عَلَى دِينِكَ اللَّهُمَّ وَاسْأَلْكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ وَقُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقُطُ وَاسْأَلْكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَشَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ وَبَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ (43) «إِنَّ عَيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ كَانَ يَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ لَا اسْتَطِيعُ دَفْعَ مَا أُرْكَرُهُ وَلَا أَمْلِكُ نَفْعَ مَا أَرْجُو وَأَصْبَحَ الْأَمْرُ بِيَدِ غَيْرِي وَأَصْبَحْتُ مُزْتَهِنًا بِعَمَلِي فَلَا فُقَيْرَ أَفْقَرُ مِنِّي اللَّهُمَّ لَا تُشَيِّتْ بِي عَدُوِّي وَلَا تُسَوِّ بِي صَدِيقِي وَلَا تُجْعَلْ مُصِيبَتِي فِي دِينِي وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَزْحَمُنِي (44) اللَّهُمَّ لَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا سَخَطَكَ وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ (45) اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ اثْبَتَةِ الْمُتَّقِينَ (46) (دَعَوَاتُ الْمَكْرُوبِ) اللَّهُمَّ رَحِمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تُكَلِّبْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةً عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الْيَقِي فِيهَا مَعَافِي وَاجْعَلْ حَيَاتِي زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ (50) اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ابُوءُ بِنِعْمَتِكَ وَابُوءُ بِدُنْيَايَ فَاعْفُزْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ (فَإِنْ مَاتَ مِنْ يَوْمِهِ مَاتَ شَهِيدًا وَإِنْ مَاتَ مِنْ لَيْلَتِهِ مَاتَ شَهِيدًا)

اسمانی کتابونه خلور دی

(۱) تورات (۲) زبور (۳) انجیل (۴) قرآن مجید.

اسمانی کتابونه به کوم کوم پیغمبر نازل شوی دی

(۱) تورات په موسی عليه السلام (۲) زبور په داؤد عليه السلام (۳) انجیل په عیسی عليه السلام (۴) قرآن په محمد عليه السلام.
 مشهوره صحیفه سل دی: (۱) په سلوکبې ۵۰ په شیش عليه السلام نازل شوی (۲) ۳۰ په ادریس عليه السلام
 نازل شوی (۳) ۱۰ په ابراهیم عليه السلام نازل شوی (۴) ۱۰ په موسی عليه السلام نازل شوی.
 مشهوره او مقرب فرشته خلور دی: (۱) جبرائیل عليه السلام (۲) میکائیل عليه السلام (۳) اسرافیل عليه السلام (۴)
 مَلَكُ الْمَوْتِ (یعنې عزرائیل عليه السلام).

خلفائے راشدین هم خلور دی: (۱) سیدنا ابوبکر صدیق رضی الله عنه (۲) سیدنا عمر فاروق رضی الله عنه (۳) سیدنا
 عثمان غنی رضی الله عنه (۴) سیدنا علی المرتضی رضی الله عنه.

مشهور امامان هم خلور دی: (۱) امام ابوحنفیه (۲) امام شافعی (۳) امام مالک (۴) امام احمد بن حنبل.
 طرفونه هم خلور دی: (۱) مشرق (۲) مغرب (۳) شمال (۴) جنوب.

دنبی کریم عليه السلام شجره نسب مبارک

دېلار په اعتبار سره دنبی کریم عليه السلام شجره نسب داده

حَضْرَتُ مُحَمَّدٍ عليه السلام بِنِ عَبْدِ اللَّهِ بِنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بِنِ هَاشِمٍ بِنِ عَبْدِ مَنَافٍ بِنِ قُصَيٍّ بِنِ كِلَابٍ بِنِ
 مُرَّةٍ بِنِ كَعْبٍ بِنِ لُؤَيٍّ بِنِ غَالِبٍ بِنِ فَهْرٍ بِنِ مِلْكَ بِنِ نَضْرٍ بِنِ كِنَانَةَ بِنِ خُزَيْمَةَ بِنِ مُدْرِكَةَ بِنِ
 الْيَاسِ بِنِ مُضَرَ بِنِ نِزَارٍ بِنِ مُغْدٍ بِنِ عَدْنَانَ بِنِ آدُو بِنِ هَمَيْسَعٍ بِنِ سَلَامَانَ بِنِ عَوْصٍ بِنِ بُوْرٍ
 بِنِ قَبْوَالٍ بِنِ أَبِي بِنِ عَوَامٍ بِنِ نَاشِدٍ بِنِ حِزَابٍ بِنِ بَلْدَاسٍ بِنِ يَدْلَافٍ بِنِ طَابِخٍ بِنِ جَاحِمٍ بِنِ
 نَاجِشَةَ بِنِ مَافِيٍّ بِنِ عَيْنِيٍّ بِنِ عَنَقَرٍ بِنِ عُبَيْدٍ بِنِ الدَّعَا بِنِ حَمْدَانَ بِنِ سَنْبَرٍ بِنِ يَثُورِيٍّ بِنِ
 يَحْزَنٍ بِنِ يَلْحَنٍ بِنِ إِزْعَوَى بِنِ عَيْفَى بِنِ ذِي شَانَ بِنِ عَيْصَرَ بِنِ اقْتَادُ بِنِ إِيْهَامٍ بِنِ مُقْصِرٍ بِنِ
 نَاجِثٍ بِنِ زَارِخٍ بِنِ سَعِيٍّ بِنِ مَزِيٍّ بِنِ عَوْضٍ بِنِ عِزَامٍ بِنِ قَيْنِدَارٍ بِنِ إِسْمَعِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِنِ
 إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِنِ تَارَةَ (آذر) بِنِ نَاحُورٍ بِنِ سَرُوحٍ بِنِ رَعُوٍّ بِنِ فَالِجٍ بِنِ عَابِرٍ بِنِ أَرْ
 فَكَشَادٍ بِنِ سَامٍ بِنِ نُوحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِنِ لَامِثٍ بِنِ مَثُوشَلُخٍ بِنِ إِدْرِيسٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِنِ
 يَرْدٍ بِنِ مِلْهَلٍ بِنِ إِيْلٍ بِنِ قَيْنَانَ بِنِ آتُوشٍ بِنِ شَيْثٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِنِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

سورة الفيل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۚ
الَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۚ
وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۚ
تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِيلٍ ۚ
فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ مَّا كُوِلَ ۚ

سورة قريش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ ۚ فِيهِمْ رِحْلَةُ الْشِتَاءِ وَالصَّيْفِ ۚ
فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۚ
الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّنْ جُوعٍ ۚ وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ۚ

سورة الماعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۚ
فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ۚ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ
الْمُسْكِينِ ۚ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۚ
الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۚ
الَّذِينَ هُمْ يُرَآؤُونَ ۚ وَهُمْ لَا يَخَافُونَ ۚ

سورة الكوثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَى الْكَوْثَرِ ۚ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۚ
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۚ

سورة الكافرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۚ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۚ
وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۚ وَلَا أَنَا عَابِدٌ
مَّا عَبَدْتُمْ ۚ وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۚ
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۚ

سورة النصر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۖ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

سورة اللهب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ وَتَبَّ ۚ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۚ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۚ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۚ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝

سورة الاخلاص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۚ اللَّهُ الصَّمَدُ ۚ لَمْ يَلِدْ ۚ وَلَمْ يُولَدْ ۚ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

سورة الفلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

سورة الناس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْغِيَةِ وَالنَّاسِ ۝

اسماء الحسنی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ اللَّهُ	الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	الرَّحْمَنُ	الرَّحِيمُ	الْمَلِكُ	الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ	الْمُؤْمِنُ	الْمُهَيَّمِنُ	الْعَزِيزُ	الْجَبَّارُ	الْمُتَكَبِّرُ
الْبَارِئُ	الْمُصَوِّرُ	الْغَفَّارُ	الْقَهَّارُ	الْوَهَّابُ	الرَّزَّاقُ
الْعَلِيمُ	الْقَابِضُ	الْبَاسِطُ	الْخَافِضُ	الرَّافِعُ	الْمُعِزُّ
السَّمِيعُ	الْبَصِيرُ	الْحَكَمُ	الْعَدْلُ	اللطيفُ	الْخَبِيرُ
الْعَظِيمُ	الْغَفُورُ	الشَّكُورُ	الْعَلِيُّ	الْكَبِيرُ	الْحَفِيفُ
الْحَسِيبُ	الْجَلِيلُ	الْكَرِيمُ	الرَّقِيبُ	الْمُجِيبُ	الْوَاسِعُ
الْوَدُودُ	الْمُجِيبُ	الْبَاعِثُ	الشَّهِيدُ	الْحَقُّ	الْوَكِيلُ
الْمَتِينُ	الْوَلِيُّ	الْحَمِيدُ	الْمُحْصِي	الْمُبْدِي	الْمُعِيدُ
الْمُبِيتُ	الْحَيُّ	الْقَيُّومُ	الْوَاجِدُ	الْمَاجِدُ	الْوَاحِدُ
الصَّمَدُ	الْقَادِرُ	الْمُقْتَدِرُ	الْمُقَدِّمُ	الْمُؤَخِّرُ	الْأَوَّلُ
الظَّاهِرُ	الْبَاطِنُ	الْوَالِي	الْمُتَعَالَى	الْبَرُّ	التَّوَابُ
الْعَفُو	الرَّءُوفُ	مَلِكُ الْمَلِكِ	ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ	الْمُقْسِطُ	الْجَامِعُ
الْمُغْنِي	الْمَنَاعُ	الضَّارُّ	النَّافِعُ	النُّورُ	الْهَادِي
الْبَاقِي		الْوَارِثُ	الرَّشِيدُ	الصَّبُورُ	

رورسومات اور بدعات کیلئے بہترین مکمل مدلل سیٹ

اس سیٹ میں ہر بدعت پر مستقل رسالہ ہے جس میں قرآن و حدیث کے مدلل مستند ہیں اور اس کے بعد فقہ اور علمائے دیوبند کی کتابوں کے حوالے بکثرت موجود ہیں۔ جو ہر عالم اور طالب العلم کیلئے خصوصاً اور عواموں کیلئے عموماً مفید سیٹ ہے اور محاشرے کی اصلاح کیلئے اور رسم و رواج کے خاتمہ کیلئے بہترین تحفہ ہے۔

مولف: مفتی رحمت اللہ امین (باجوڑی)

(۲۹) مفتی محمود عقیلہ	کتاب کا نام
(۳۰) زاد اللطائفین اعراب و الا	(۱) دوسری و گورنہ خوراک
(۳۱) شرح زاد اللطائفین	(۲) عید میلاد النبی ﷺ
(۳۲) دریا کا رس: پچھلی و قورداغ علم	(۳) حقیقت الدعاء بعد صلوٰۃ الہمازہ
(۳۳) قرآن خوانی پر اجرت	(۴) مفتی محمود کا فتویٰ نماز جنازہ کے بعد دعا
(۳۴) کن لوگوں کے پیچھے نماز جائز نہیں	(۵) حیلہ استقامت کی شرعی حیثیت
(۳۵) خیر الوصول پشتو ترجمہ	(۶) عرس کی شرعی حیثیت
(۳۶) و مجاہد مقام	(۷) یا رسول اللہ یا علی یا بابا کہنا
(۳۷) حکمرانوں کیلئے نصیحت	(۸) سنتوں کے بعد اجتماعی دعا
(۳۸) دنارینہ لوزنانہ منافع کتب فرق	(۹) دعاء بحق فلان پہ جتنی مذہب کس
(۳۹) یہ ہو مجلس کنسے درے طلاقہ خہ حکم لری	(۱۰) ضاد کا صحیح مخرج
(۴۰) مذاہب القبر حق	(۱۱) گیارہویں شریف کی شرعی حیثیت
(۴۱) بشریہ النبی ﷺ	(۱۲) فرض نماز کے بعد دعاء
(۴۲) فضائل و مسائل استغفار	(۱۳) عالم الغیب کون ہے
(۴۳) پرچم نبوی ﷺ	(۱۴) و جنازے نہ بعد دعا
(۴۴) مالی بدنی پریشانی کا حل	(۱۵) رسم و رواج اور بدعاتوں کا طوقان
(۴۵) فضائل و مسائل رمضان	(۱۶) درود تاج و درود لکھی وغیرہ
(۴۶) اتحاد الامۃ فی الصوم و العیدین فی الشریعہ	(۱۷) زیارت القبر للنساء
(۴۷) کوکا تہی کرینہ	(۱۸) روزہ میں انیکشن لگوانا
(۴۸) و مرگ نہ پس ژوند	(۱۹) سید الانبیاء کے نام سن کر انگوٹھے چومنا
(۴۹) سنت کے موافق مسلمان میت کی تدفین	(۲۰) گھڑی نماز
(۵۰) دو سیلے اقسام	(۲۱) دسویں لفظی ترجمہ او مسائل کورس
(۵۱) مات النبی ﷺ	(۲۲) مسائل سجدہ سہ 364 مسائل
(۵۲) شان صحابہ	(۲۳) آیامہری اوری
(۵۳) امر بالمعروف و نہی عن المنکر	(۲۴) دلقان حکیم بیستونہ
(۵۴) حقوق الوالدین	(۲۵) مسائل عیدین و قربانی و صدقہ الفطر
(۵۵) قبروں پر غلاف سنت افعال	(۲۶) قضائی عمرو شب برات مع ۲۳ رمضان
(۵۶) بشریت النبی	(۲۷) زہ ۵ ہدایت کتتاب یم
(۵۷) انا خاتم النبیین	(۲۸) زاد اللطائفین مسلمان